

Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya

MARÇ DE 1928 :: ANY IX :: NUM. 91

Direcció i administració: Consell de Cent, 331, 1.er - Barcelona

Sumari

F. MONTANÀ I GUASCH.	S. O. S.	2
J. AGUADÉ I MIRÓ .	Cases i barraques	4
H. PUIG I SAIS .	La qüestió mutualista	8
S. MUNDI I BARCELÓ .	Invitació a la concòrdia	11
JORDI CANTÓ	Als companys de les terres catalanes	13
C.	Revista de Revistes.	16
LL. BERNET I ROIG .	Reflexions mutualistes	27
A. ANDREU I CABESTANY	Diàlegs exemplars	30

Curs de conferències a Reus	21
---------------------------------------	----

Secció oficial

Sindicat de Metges de Catalunya: Extracte de les sessions: Actes núms. 272 i 273 (22). — Moviment de Caixa durant el desembre de 1927 (26). — CAIXA DE BENEFICÈNCIA (43). — Donatius per a la Caixa de Beneficència durant el febrer de 1928. (45). — Noticiari (46).

Mutual Mèdica: Consell Administratiu: Acta núm. 125 (27). — Expedients números 27, 28 i 29 (32). — Moviment de socis (36). — Quotes corresponents al març de 1928 (40). — Moviment de caixa durant el mes de desembre de 1927 (41). — Socorsos devengats durant el gener de 1928 (42).

S. O. S.

per

FRANCESC MONTAÑA I GUASCH

EMBLA talment com si aqueixes tan fatídiques lletres---que representen, en llenguatge internacional, el crit d'angoixa de la nau en perill---, haguessin ressonat entre nosaltres i una onada de pànic s'hagués apoderat de tots.

Les conseqüències econòmiques i morals de la guerra i de la post-guerra es feren sentir dintre l'estament mèdic com en els altres estaments de la societat. La febre de guany esdevingué epidèmica. La lluita per l'existència anà transformant-se en una lluita pel superflu. Les competències anaren accentuant-se cada dia fent perillar constantment la dignitat professional i els deures de companyonia.

En les grans ciutats, d'on veiérem desaparèixer totalment el clàssic metge de les famílies, comencem a presenciar l'espectacle de la desaparició del metge com a individu, per a deixar pas a una altra personalitat jurídica: la societat d'assegurances, l'entitat que ho preveu tot, que forneix tot el servei mèdic i quirúrgic mitjançant una modestíssima quota sense preguntar a l'assegurat ni qui és ni d'on ve, sense indagar si es tracta d'un indigent o d'un milionari.

Uns companys, sota l'imperatiu de les crítiques circumstàncies econòmiques o impulsats per la febre de negoci ràpid, varen organitzar les primeres mutualitats com haurien pogut organitzar un afer d'exportació de mules o de fabricació de jideus.

Uns altres, que els observaren, els imitaren aviat i la competència individual esdevingué des d'aleshores col·lectiva i anà degenerant a mida que noves entitats sorgien. Era la mutualitat contra la mutualitat. Assegurança contra assegurança. Les quotes anaren rebaixant-se i de mòdiques es transformen en ridícules. Hom parla ja d'establiments de comestibles, on donen al comprador vales per ésser visitat gratuïtament quan en tingui un cert nombre. Al mateix temps, la mutualitat, estesa primer sols entre la classe obrera, iniciava la seva infiltració cap a les classes adinerades i en lloc d'oferir un servei mèdic limitat, comença a oferir tota mena de serveis mèdics, quirúrgics i d'especialitats.

Davant d'un tal espectacle, que fa preveure una mutualització general de tot el poble, el metge isolat, que anava fent tranquil·lament la seva via, s'ha sentit pres de pànic, atemoritzat davant la possible manca de clients i o ha cridat, sempre en va, contra la febre mutualista i els metges mutualistes, apedregant-ho tot, o s'ha llançat, tan febrament com els seus antecessors, a la creació d'una nova societat més llustrosa, oferint més avantatges materials que totes les existents.

És l'espantosa visió del salvís qui pugui quan un vaixell s'enfonsa.

La mutualitat sembla la jangada que sura en mig del naufragi, a la qual tots procuren d'arribar.

Dignitat professional? Decòrum de l'estament? Companyonia? Falòrnies i res més. En mig del perill, el que hom desitja és surar, viure.

Qui primer arribi, aquell se salvarà!

La tristesa d'aquest espectacle i la magnitud de les seves conseqüències per a l'avenir de l'estament, són coses innegables.

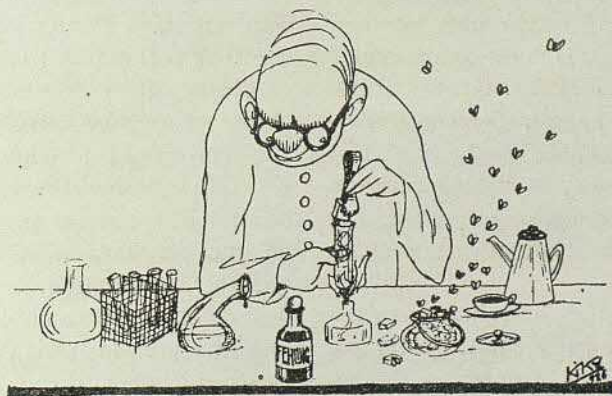
Era un mal sistema d'apedregar constantment totes les formes de mutualisme, que creixerà malgrat nosaltres, i posar a la picota els companys que les integraven; és molt pitjor encara que els mutualistes de sempre i els antimutualistes d'ahir s'uneixin per a fundar noves entitats, s'associïn per a rebaixar més i més les quotes i apelin a procediments de propaganda comercial, d'estil més o menys americà, per tal d'acaparar socis com aquell qui acapara collites d'avellanes.

Tampoc seria cap remei, davant del perill imminent, d'amagar la testa sota l'ala com un estruç.

Cal parlar-ne molt, cal parlar-ne, cal resoldre.

Si la nostra organització sindical, pel seu estatut, no pot ocupar-se d'aquesta importantíssima qüestió, estudiant-la tots i cada un de nosaltres, obrim des d'aquestes planes una ampla informació, i si una solució s'entreveu, si conclusions hi ha, portem-les al Col·legi o davant dels poders públics.

Entretant serenitat, companys, serenitat!

Medicina social

Cases i barraques

per

J. AGUADÉ I MIRÓ

Jo ja no volia parlar més de barraques ni cases barates; penso que tenen motius els meus lectors d'estar cansats de la meua dèria. Potser, ben mirat, faig mal fet; un hom, quan troba una injustícia per esmenar, té de lluitar contra ella fins a foragitar-la i les raons d'ordre retòric no el tenen d'aturar pas. El fet és que m'havia proposat de no parlar-ne en molt de temps, però un article de l'amic Tragant i Carles en el BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA del mes de gener em fa recaure.

L'amic Tragant m'atribueix d'ésser partidari de la construcció de barraques per l'Ajuntament. Parlem-ne d'això, posem-ho en clar. Jo sóc partidari de l'esmentada construcció com un mal menor; tot, menys aquesta inhibició immoral i antisocial dels poders públics. En el meu article del BUTLLETÍ del mes d'agost, defenso l'edificació de cases-bloc—que també és un mal menor—, i recolzo precisament la meua argumentació en una sèrie d'experiències en països més sortosos, o, per ésser més just, dissortats abans que nosaltres.

Però cal viure la realitat, i la realitat ens mostra, amb una excessiva impertinència, que el millor és enemic del bo. Els avantatges de les ciutats jardins van posar un vet a les cases de veïnat; que avui aquestes no ens privin de fer una obra enraonada.

Començo per fer la confessió que sóc un entusiasta de la ciutat; ho sóc per principis socials, per principis polítics, per raons d'ordre cultural i estètic, i àdhuc moral. Per a la ciutat jardí, o la seva paròdia, la ciutat de barraques urbanitzades, crec que no estem preparats ni culturalment ni políticament. Aquesta disgrega-

ció ciutadana, la ruralització de les nostres famílies burgeses i obreres, és un perill per a la nostra obra civilitzadora, mancada com està la nostra gent d'un bon tou d'instrucció; la vida aïllada reavivaria potser l'esperit rústec, desconfiat, esquerp, supersticiós. Encara el nostre poble no pot anar a la solitud perquè, més que afinar-li l'ànima, potser li reviscolaria instints ancestrals no escaients a la nostra època.

Però davant de totes aquestes raons i principis hi ha la realitat, la dura realitat, violenta, agressiva, i aquesta ens mostra que totes les nostres prèdiques no han aixecat ni un mal embà de cantell; que l'edificació de cases s'ha deixat com sempre a l'acció particular; i que els únics que han portat una solució eficaç i immediata al problema dels rellogats i a la manca d'estatges obrers, han estat precisament els barraquerens. Ells han fet l'esforç més gros i àdhuc més noble. Cal tenir ben present per a tota actuació ulterior l'ajut que pot portar aquest pare de família que, sense casa, amb la ràbia silenciosa del que es veu despullat de tot gaudi civil en mig de tots els tresors que el treball col·lectiu ha apilotat, ha pres la iniciativa de construir-se ell sol el seu soplug.

Tota dissertació erudita sobre allò que calia i cal fer, té d'encarar-se amb aquesta crua realitat. L'apostolat d'uns homes de cor, les queixes contínues dels vexats, no enternien gens les nostres autoritats i delegacions democràtiques, no enternien gens les entitats anomenades filantròpiques, algunes d'elles arximilionàries, no trobaven viarans per arribar al sentiment d'humanitat dels nostres rics, molts d'ells cristians, ni tampoc de les nostres ordres religioses, que men-

trestant edificaven convents. Només aquell pobre pigmet, homenic isolat en mig de totes les tempestes socials, tenia prou braó per a bastir amb maons llançats, amb fustes podrides, amb llunes rovellades, la seva llar.

L'única cosa viva, l'única que ha tingut una voluntat i una energia per a lluitar contra la duresa dels homes i dels elements, ha estat aquest pobre barraqueny que ha posat tot el coratge al servei de la seva necessitat. Els altres, apòstols inclús, no hem tingut ni la seva virior ni la seva constància; quan es faci la història moral del nostre temps, no crec pas que sigui precisament ell el més blasmat.

Vaig intervenir, d'una manera molt secundària, gairebé com a espectador, en la gestació del "Basament del Pervindre", entitat que volia construir una casa-bloc de tota una illa de l'Eixample, on cabien més d'un miler de famílies. Jo, llavors president de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, el qual gentilment havia estatjat el "Basament", vaig contemplar aquella multitud que cada dia anava a apuntar-se per a l'obra i a deixar-hi els seus cabals, els pocs que li exigien; si més li n'haguessin demanat, segurament que més n'hauria aportat. I eren gairebé la majoria barraquenys en potència o en latència, que volien fugir-ne o no volien anar a raure a les barraques, que es volien rentar, netejar-se ben bé de tota aquella brutícia, de tota aquella misèria.

Però el "Basament del Pervindre" féu fallida. Tota la bona voluntat dels seus iniciadors i organitzadors, tota la bona voluntat dels seus adherits, totes les angoixes d'aquella gent sense llar i sense recer no foren suficient garantia per trobar cabals, per tirar endavant l'obra magna que hauria estat una mostra del nostre seny i del nostre cor. Totes aquelles forces, tots aquells estaments que més compromesos estaven, en valoritzar aquest seny i aquest cor, feren fallida també, més grossa encara que el de l'entitat, car no trobà en ells escalf ni ajuda l'obra magna que es proposaven aquella colla de caps calents i que freturava a aquella multitud de dissortats.

I si aquells dissortats han estat l'única cosa ferma, coratjosa, que té d'estrany, coneguda la inèrcia dels d'enfront, dels poderosos en intel·ligència i riquesa que restaren plegats de mans i

braços, que avui encara, escarmentats, no confiem més que en ells? Si són els únics que tenen energies sobreres, cal aprofitar-les; si no es fan grans casals, que es basteixin barraques intervingudes, dirigides per persones competents, emmenades a complir un fi urbà o almenys educatiu. És una tendència política i social ajudar i ajudar-se de les forces populars, endegar-les i conduir-les a una finalitat superior, aprofitar totes les activitats collectives per assolir un benefici per a tots. Aprofitem la d'aquests ardits constructors de barraques; puix que una altra tasca segurament més enlairada, possiblement més econòmica, si els comptes del Dr. Tragant són certs, troba una resistència passiva i suïcida.

En altres pobles més sortosos, més avançats en vida corporativa, fruit sempre d'un llarg entrenament democràtic, hom ha aprofitat les forces populars en l'edificació de les cases barates. Les aprofitaven ja abans de la guerra delegant a les cooperatives aquesta edificació, avalant i fiançant llur obra, com féu Alemanya; garantint a les mutualitats que es proposaven aquesta mateixa labor amb la cooperació financiera de llurs socis, com les "Building Societies" angleses. Però la post-guerra encara perfilà i ennoblí aquesta tasca amb els Guilds de construcció.

La història i la labor d'aquests Guilds, és noble i encoratjadora.

Començaren a Anglaterra, a Manchester, i són associacions d'obers del ram de construcció que es comprometen a realitzar part del programa constructiu del Govern i dels Municipis, a preu de cost. A més d'ésser un benefici per al constructor—els particulars també les utilitzaven—és un benefici per als obrers, car se'ls garanteix el treball o el jornal, els dies que, per mal temps, no puguin treballar, contratemps tan freqüent entre els mestres de cases—aquesta despesa fou calculada en 40 lliures per casa—. El Guild es reserva el 6 per 100 del cost total per a pagar les despeses generals.

L'organització dels Guilds és democràtica. El control i la direcció estan en mans dels treballadors. El comitè local anomena el capatàs, però l'obrer no treballa "sota l'esguard d'un capatàs vigilant", sinó per imperatiu "del seu sentiment de l'honor", que l'obliga a una tasca feta a tota consciència.

El cost de l'edificació beneficià d'una gran re-

baixa en mans dels Guilds, suprimint l'empresari; sempre ha estat inferior a la xifra pres-supostada, i aquesta xifra ja era inferior a la que pogués donar el contratista més moderat. L'estalvi per casa edificada ha estat de 200 a 500 lliures esterlines.

Els Guilds havien construït, amb l'ajut del Govern, 1.812 cases fins al febrer de 1923.

D'Anglaterra passà el Guild al continent. A Itàlia, les cooperatives locals de construcció, es reuniren en la "Federazione italiana cooperativa edilizia", avui també en plena decadència pel nou ordre polític. Però on arrelaren és a Alemanya, on en 1922 n'hi havia 250, amb un total de 25.000 obrers, i havien edificat 14.000 cases.

Nosaltres no hem tingut ni tenim una actuació tan afínada del nostre braç popular; li ha mancat llibertat per estructurar-se en coses definitives, li ha mancat seny per domptar la seva impulsivitat rebel. L'única força eficaç que ha actuat és aquesta acció isolada de l'home que ha construït la seva barraqueta com un primitiu i com un naufrag. Estructurem-la, doncs, i menem-la a bon port. Acceptem com a bo l'informe i projecte del Dr. Pons i Freixas i de l'arquitecte Sr. Martino.

Al capdavant, amic Tragant, no privarem que hi hagi barraques. Malgrat la multiplicació de llars obreres en ciutats que han curat millor d'aquest problema, com Londres, com Viena, hom no ha pogut foragitar-les. I no han pogut foragitar-les mai perquè són filles, precisament, de la força de la ciutat: representen la seva invasió dels camps veïns. Els barraquenys són els colonitzadors ciutadans que marxen terres enllà a aplanar el camí de la ciutat, i, com la de tots els colonitzadors, llur habitació és provisional; més tard vindran les construccions definitives i nobles. El grup primitiu de barraques serà després suburbi, mitjans de comunicació l'uniran amb el centre; una vida agitada trasbalsarà la quietud dels primitius habitants. Tanmateix, l'home inventa poques coses noves i els fets històrics, i àdhuc els prehistòrics, es repeteixen massa sovint potser.

El que tenim d'evitar amb totes les nostres forces, per poca que sigui la nostra sensibilitat, és que revesteixi el caràcter invasor de la ciutat mateixa; que lluny de significar plètora, sigui,

com entre nosaltres, corc que la podreixi l'enament; que en lloc d'ésser avançades de la civilització, sigui retorn a la barbàrie.

* * *

En el meu article proposava que s'aprofités l'enterniment del nostre poble pels hortets populars. El meu amic Tragant valora l'espai ocupat i el calcula com una pèrdua. No pensaven així els anglesos durant la guerra, puix que impulsaren d'una manera sistemàtica l'establiment d'aquests horts populars—"allotments"—com un mitjà per lluitar contra la crisi de l'alimentació. Adhuc arribaren a l'expropiació forçosa per aconseguir aquest propòsit. Es gloriejaven justament d'assolir, per mitjà de prèdiques i lleis protectores, l'enorme quantitat d'un milió d'"allotments" entre Anglaterra i el País de Galles. Algunes ciutats construïren els "Parcs de cultius" que no són altra cosa que hortets particulars amb camins i avingudes que donen al ciutadà esplai i conhort ensem amb sol i aire lliure.

I es comprèn que l'entusiasme els arborés en comprovar la producció extremada d'aquests hortets. Segons una Memòria de Mr. G. H. Olivier del "Municipal Technical Institute" de Belfast, la producció d'aquest tros homeopàtic de terra—les dimensions dels hortets anglesos oscil·laben entre 335 i 200 metres quadrats—era suficient per a proveir, durant tot un any de verdures i durant mig any de patates, una família de 5 individus. L'hort que aconseguí en 1917 el premi—perquè s'havien creat premis per a llur expandiment i eficàcia—de la "Scottish National Union of Allotments Holders", que pertanyia a un cultivador d'Edimburg, havia produït 700 quilos d'aliments, la meitat patates, i no tenia més de 200 metres quadrats d'extensió.

No és pas terreny perdut el que es dedica al cultiu en aquestes parcel·les que es concedeixen a l'obrer ciutadà per al seu gaudi i ajuden a satisfer les seves necessitats; puix que l'obrer el fa produir doble o triple que un pagès, perquè hi dedica vint vegades més d'esforç. I aquesta producció seria augmentada encara quan la seva llar, modesta, humil, però digna, s'aixequés entremig d'aquell mocador de terra. Cal pensar que totes les seves hores de lleure serien llavors esmerçades en el conreu i embelliment del seu hort; hores que l'arrencarien potser de dèries i de vicis

no tan nobles ni tan productives. Comptat i debatut, la terra és agràida i ens retorna amb escreix l'esforç i l'amor que li portem.

* * *

Després de tot allò que he dit, torno a fer la professió de fe primera: jo sóc partidari que s'edifiquin cases i grans casals; la construcció de barraques urbanitzades és bona com a mitjà immediat i ràpid per portar una solució a aquests 100.000 rellogats, a aquests 31.000 barraquenys i a aquestes multituds que viuen en pisos tan in-

dignes com les barraques i amb tanta insalubritat com els rellogats. Per ara això no s'ha solucionat; l'esforç particular no ha construït més que cases que no estan a l'abast de les possibilitats econòmiques dels obrers; en aquest gran casal de la Granvia, que tan escaient troba l'amic Tragant, d'un niuet reduïdíssim en demanen de 120 pessetes els principals a 85 pessetes els darrers estatges.

Solucionem ràpidament el problema fent cases-bloc, fent barraques urbanitzades, però fent alguna cosa de profit. Tot serà millor, a la fi de la jornada, que aquesta inhibició inhumana.

De col·laboració

La qüestió mutualista

Calma, senyors, serenitat!

per

H. PUIG I SAIS

JA fa temps que dintre la família mèdica barcelonina s'està discutint amb fort apassionament la qüestió del mutualisme en relació amb els metges. S'ha arribat a parlar de la destriació en dos camps oposats: mutualistes els uns i antimutualistes els altres, i fins de la constitució de dos sindicats oposats que encarnessin les dues tendències.

Això, com és natural, ha arribat a preocupar-nos als que hem posat tot el nostre afany a crear el Sindicat de Metges de Catalunya, que o no serà res, o ha de representar precisament la unió de tots, que és el que sempre hem predicat i sobre aquesta base s'ha constituït.

Per aquest motiu volia ja fa temps dir-hi quelcom, però ocupacions precises per una part, i fortes preocupacions per altra, m'ho havien impedit fins ara; però en llegir en el número de gener d'aquest BUTLLETÍ el vibrant article del doctor Vivancos, veritable crit de guerra al meu entendre, en el qual es presenta ja, de fet, els metges dividits en dos camps i quasi *lanza en ristre* disposats a entrar en lluita, o així me'ls he imaginat, m'he sentit llançat a la palestra entre uns i altres i cridant a tot pulmó:

Calma, senyors, serenitat, molta serenitat!

Efectivament, convé només que calma i serenitat. I jo que, malgrat l'afirmació de l'amic Vivancos, no estic ni amb els uns ni amb els altres, ni contra els uns ni els altres; que no he estat mai metge de cap mutualitat ni de cap societat d'assegurances, ni a l'altura de la vida en què em trobo no poden fer-me gaire mal ni les unes ni les altres, vagi com vulgui la marxa dels esdeveni-

ments, crec que puc oferir alguna garantia d'imparcialitat i cridar a parlament a ambdós camps per a parlar-ne amb serenitat.

Són, doncs, les mutualitats enemics irreconciliables del Sindicat, sense "ni una possibilitat de concòrdia", com diu l'amic Vivancos? Entenc que no.

Tot el que pot haver-hi, i efectivament hi ha entre les mutualitats, en allò que es refereix a l'assegurança de malalties per una part, i als metges i al Sindicat que ens representa per altra, és una *oposició* en part d'interessos que no és la mateixa cosa, com són oposats en part també els interessos del client i el metge, com ho són sempre els del venedor i comprador, els del que fa qualsevol servei i els del que se'n beneficia; com ho són moltes vegades els d'uns germans i altres i fins els de pares i fills. I en tots aquests casos, pregunto, han de considerar-se enemics les dues parts contràries? Llavors la guerra seria perpètua en totes les esferes de la vida.

No, amic Vivancos, oposició no suposa irreconciliació. Regularment, en tots aquests casos d'*oposició* d'interessos, hi ha al mateix temps *comunitat* d'interessos, mirat per un altre caire: sense malalts no hi hauria metges i sense fàbriques i, per tant, propietaris d'aquestes, no hi hauria obrers, i sense consumidors o compradors no podria haver-hi productors o venedors. Es pot, contra el que diu vostè, laborar en favor dels Sindicats d'obriers i de patrons buscant la fórmula de concòrdia, la fórmula que més s'acosti a la justícia, que serà la que més respecti els interessos d'una i altra part en allò que tinguin de

raó. Per aquest camí s'ha de trobar la solució de la qüestió social, com l'han trobada ja fa segles els pescadors de les nostres costes i les nostres platges, interessant tots, en la part alíquota que els correspon, en el producte de llur treball.

Doncs entenc que entre les mutualitats i els metges s'ha de procurar de trobar aquesta fórmula de concòrdia, la fórmula de màxima justícia. A això no ens podem negar els metges, ni a tractar amb les mutualitats, ni amb agrupacions de clients que es constituïssin; perquè no podem negar-nos a res que sigui just i perquè ben explícitament ho ha dit el Sindicat més d'una vegada, per boca meua, en representació—per indigna que fos—d'ell, sense que fins ara hagin merescut ni la més lleu rèplica ni ombra d'observació les meves paraules.

Si no es fa això, si no es busca aquesta fórmula de concòrdia o de justícia, i mentre aquesta no s'hagi trobat no hi ha pas dubte que la constitució de les mutualitats, que les mateixes mutualitats, són un perill per als metges, pel mateix fet que tenen interessos oposats i, com s'ha vist en els països on el mutualisme ha pres molt increment i no ha trobat els metges prou units per defensar-se contra les seves invasions. I en parlar del perill del mutualisme no ho dic en el sentit d'oposar-se als abusos possibles dels metges, ja que això no seria més que un acte de justícia, que el mateix Sindicat ha aplicat algunes vegades, sinó que em refereixo als abusos o exaccions que pot exercir el mutualisme sobre els metges, si no ens preparam a defensar-nos. El mutualisme, per altra part, és un corrent prou fort perquè nosaltres no puguem detenir-lo, puix que ens arrossegaria, i a més és just, com ho és la unió per a la defensa de tota mena d'interessos i per a l'assegurança de tota mena de riscos. No ens hem mutualitzat nosaltres mateixos?

Doncs si deixem assentat que el mutualisme és un perill per a nosaltres, la cosa pràctica i prudent és que, davant del perill, lluny de dividir-nos, ens unim més que mai. Fins els animals irracionals per instint s'uneixen davant del perill. Vegeu què fan les vaques, que volten els seus fills per defensar-los amb les banyes, i les eugues a coces, quan l'instint maternal els avisa

del perill. I hem d'ésser nosaltres, homes racionals i homes de cultura, que davant del perill hem de perdre fins l'instint de defensa, i ens dividim i lluitem entre nosaltres en lloc d'unir-nos contra el perill comú? No us sembla millor, més útil i més pràctic d'endegar el corrent que no podem aturar pel que té de fort, ni hem de fer-ho, pel que té de just, com acabem de dir? Procurem de buscar-li el desllorigador, mirem la part de justícia que correspongui a les mutualitats, per concedir-ho fins sense que ens ho demanin; mirem, per altra part, la part de justícia que a nosaltres ens correspongui, per a exigir-la units tots com un sol home, si se'ns volgués discutir. Però tot això fem-ho amb serenitat, sense apassionament, i amb la major harmonia possible entre nosaltres.

A aquest fi ja fa temps que vinc pulsant l'opinió dels companys, i he estat predicant entre ells la conveniència de celebrar reunions—diguem-ne assemblea, congrés, sessions, setmana mutualista, o com vulgueu—on, previ encàrrec de ponència, s'estudiés i discutís amplament, en tots els seus aspectes, el problema del mutualisme en la seva relació amb els metges; però fins ara no he trobat ambient. No contrastant, insisteixo encara en el mateix. Diuen alguns que no seria permès al Sindicat de fer-ho actualment. Jo crec que, amb l'estatut actual, pot fer-ho; no costaria gaire de provar-ho i, si no, podria fer-ho el Col·legi.

Quan aquí, se celebrà la Conferència d'Assegurances, el Sindicat se reuní i establí un criteri, el de la llibertat d'elecció de metge per part del malalt, i aquest criteri fou acceptat pels companys de les altres regions d'Espanya, que venien amb criteri oposat, o sigui el de la creació del cos de metges d'assegurances amb imposició del metge al malalt; i el nostre criteri prevalgué. En un recent viatge per França i Suïssa, he tingut la satisfacció que alguns companys d'aquests països, amb qui he tingut ocasió de parlar-ne, hagin aplaudit el nostre criteri, i no fa molt s'ha publicat en aquest mateix BUTLLETÍ l'acord dels Sindicats de Metges de França, de procurar aplicar aquest mateix criteri ¹. Doncs això vol dir que si ho estudiem és possible que trobem la solució

¹ Número de novembre de 1927.

justa a molts problemes, que tal vegada de moment ens semblaran irresolubles. I sobretot, si trobem la solució justa a criteri de tots, hauríem avançat molt per tractar amb les mutualitats. La ciència popular, que és la veu dels segles, ens ho diu cada dia: "la unió fa la força" i, en canvi, "divideix i venceràs".

Heu-vos aquí, doncs, com ara més que mai convé la unió ben estreta de tots i com ara més

que mai convé la subsistència del nostre Sindicat, tant que, si no el tinguéssim, fóra altament convenient de crear-lo ara. Quina pena i quina amargor per als fundadors del Sindicat, si ara que ens convé estar més units, ens dividíem, i enderrocàvem l'edifici que tant ens ha costat de bastir i en el qual tots tenim posades tantes esperances! Esperem que s'imposarà el bon sentit i la sensatesa, i que el Sindicat sortirà d'aquesta lluita més potent que mai, en profit de tots!

Invitació a la concòrdia

per

S. MUNDI I BARCELÓ

La lectura de les actes del Consell Directiu del Sindicat de Metges de Catalunya, publicades en el darrer número del nostre BUTLLETÍ, ens ha causat, a mí i a molts d'altres metges forans, una impressió bon xic depriment.

El procés que es pot seguir a través de la mes-trivola redacció de les dites actes, ens demostra als qui, honorats per la benvolença dels nostres companys, assistirem a les darreres Assemblees del Sindicat, que un plet que ja creïem finit, no tan solament no ho està, sinó que amenaça de revifar-se i apassionar els esperits que ens imaginàvem apaivagats, i de portar a la nostra primera entitat mèdica (primera, perquè hi pertanyem de cor i conscientment i també sense pressió de cap mena) recels i capciositats que no poden fer altra cosa que perjudicar-nos.

L'esmentada lectura ens dóna coneixement que una crisi total ha estat a punt de deixar-nos sense Consell Directiu, la qual cosa hauria portat unes conseqüències que, sols de pensar-hi, fan estremir, si tenim en compte la vida limitada que forçosament porta el Sindicat.

Crec que en els actuals moments, la més mínima divergència fóra suïcida; no és hora de sostenir punts de mira individuals ni de grup, sinó contràriament, de sumar energies i d'ajuntar l'esforç de tots en defensa de la nostra entitat cabdal. Havem de recordar que no ens sobren els homes; que no podem nosaltres mateixos, amb condicionaments que no comparteixen la majoria, limitar la selecció que ens ha de regir i que cada dissensió referent a punts que no siguin essencialment doctrinals, ens pot restar cooperacions que no podem ni devem renunciar.

Ningú, en més escala que els metges rurals, no té motius de queixa per la manera com es comporten quasi totes les mutualitats i cooperatives, i especialment L'Aliança, en ço que fa referèn-

cia a minvar el prestigi de metges i de rebaixar-los els ingressos admetent en llurs rengleres, com a obrers, comerciants rics, banquers, industrials potents i grans propietaris, els quals, en justícia, haurien de satisfer uns honoraris com a clientela particular; però els que sentim a fons la idealitat i l'obra del Sindicat i ens adonem perfectament de l'evolució social que el món experimenta, estem convençuts que dues idees fonamentals han d'informar l'actitud dels metges sindicats (avui sortosament la quasi totalitat).

Primera. Sacrificar els nostres particularismes en defensa del Sindicat, nexa suprem que nosaltres havem engendrat amb idealitat, infantat amb esforç, i sostingut amb la nostra fe i fins amb el sofriment d'alguns dels més selectes d'entre els que formen la comunitat.

Segona. Que no s'ha de presentar batalla a pit descobert i sense seguretat de victòria a les mutualitats, sinó que, inversament, s'ha de permetre que els nostres millors prestigis socials, i sobretot els qui han donat prova palesa d'indescència de caràcter i convicció pregona, en formin part i collaborin en llur regisme, orientant als directius, i procurant no esdevenir-ne un engranatge més, abans cooperar en el comandament i aspirar, per raó de la superioritat intel·lectual i la major preparació, a convertir-se en dirigents per tal de millorar-ne les condicions tècniques i socials, tot recordant en darrer cas i sempre, als que les regeixen, les finalitats, per a les quals han estat creades.

No oblidem que, per raons de delicadesa, ens havem vist privats de companys tan excel·lentment preparats i que tan bona tasca feien, com els Drs. Abelló i Bonifaci, i de poc se n'ha anat que no ens manqués el Dr. Presta. No tenim dret a anar trametent a l'ostracisme, o a tolerar que es retirin, companys digníssims i que cap

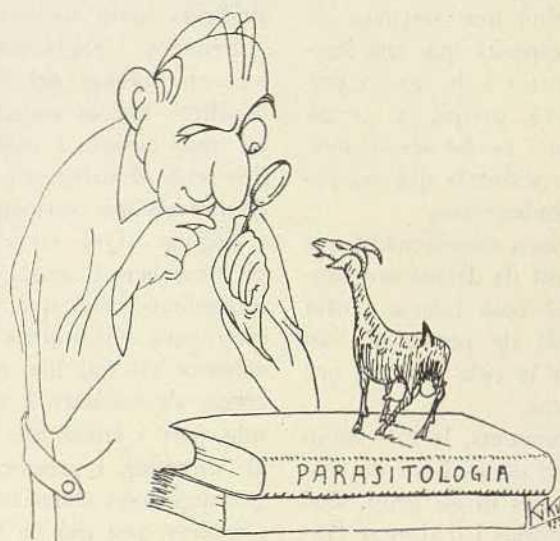
manca ment han comès. Tampoc, en l'estat actual, no es pot fer qüestió de gabinet del fet de prestar serveis facultatius a una entitat legalment constituïda per imposar un vet i privar l'accés a càrrecs que el nostre reglament no condiciona en cap forma; i finalment, voldria que tots tinguéssim la clara visió que el Sindicat està format per metges de tot el districte universitari i que, per tant, les normes a seguir per nomenar, reelegir, destituir o, si hi ha lloc, declarar poc desitjables als que ocupen llocs directius, sols pertany a les Assemblees reglamentàries i mai a un grup molt digne, d'idealitats molt elevades, però que no

es pot atribuir la representació de la majoria dels sindicats.

Per aquest motiu aixeco la meua veu humil, però entusiasta demanant a tots la serenitat, la concòrdia i la unitat d'acció que tan necessàries ens són. *És massa gran el nostre Sindicat, hi tenim massa amor i masses il·lusions i fins massa interès, perquè les nostres passions li puguin produir ni la més petita esquerda.*

Això és el que jo penso i el que jo demanaria a tots que fessin un esforç per veure-ho amb els ulls de l'esperit i arborats de fe i confiança en l'obra gegantina i nobilíssima del Sindicat.

Santa Coloma de Queralt.

Als companys de les terres catalanes

per
JORDI CANTÓ

EN néixer l'any 1927, vàrem llançar a la llum pública un modest quadern que batejàrem amb el nom de *Salubritat*.—*Revista de vulgarització mèdica*.

Cada mes, sense interrupció, des d'en fa catorze, hem produït un nou quadern.

Abans de sortir al carrer, en comunicar als companys de la Comarcal d'Igualada els nostres propòsits, diguérem què ens havia suggerit la idea que, de temps, covava en el nostre cervell. La idea primitiva fou una. No cal que la diguem. No ve a tomb. Ha passat a ésser d'ordre secundari.

El repartiment mensual del quadern i els escrits de col·laboració ens han fet adonar d'una sèrie de possibilitats que no entraven en el nostre primer propòsit i que són altament prometedores. Per això, com un dia ho farem als companys de la Comarcal d'Igualada, volem avui dirigir-nos a tots els de les terres catalanes.

Creiem, estem completament segurs que aquests quaderns, publicats mensualment i repartits entre els clients de cada metge, poden ésser un esplèndid i valuós mitjà que ens permeti dignament i insensiblement de penetrar en la consciència del públic.

La classe mèdica té per resoldre una pila de problemes que, com dèiem en un escrit publicat en aquestes mateixes planes¹, necessiten imprescindiblement de la preparació i intervenció del públic. Tots ells són vitalíssims i, perquè ho són, necessiten d'ésser resolts bé i sense pressions. Per a resoldre'ls—com dèiem en l'esmentat escrit—cal interessar-hi al poble, trucant a la seva consciència i a totes les portes, tant de la seva sensibilitat, com de la seva intel·ligència. Els problemes a resoldre de la classe mèdica

són complexíssims i han d'ésser estudiats i acaats per tots els seus punts vulnerables.

Mitjançant uns quaderns com els que oferim, *sicut gutta cavat lapidem*, podríem els metges foradar la dura pedra de la consciència adormida del públic davant als nostres problemes.

Com? Incitant-lo a llegir, per exemple, la modesta publicació que des de fa més d'un any venim publicant.

Els metges són una dignitat social. Quan s'ens necessita, quan som cridats a prestar serveis, podem, en virtut del nostre càrrec, de la dignitat social que ostentem, exercir sobre les famílies una coacció moral doble de formidable eficàcia, que és llàstima que deixem perdre no utilitzant-la tantes vegades com diàriament se'ns n'ofereix ocasió.

Vegem-ho. Gairebé sempre, després de visitar el malalt d'una família que ens ha sol·licitat per a aquest servei, sol venir l'obligada conferència sobre el seu estat, les possibilitats de la seva curació, efectes posteriors, mesures profilàctiques a prendre, prescripcions a complir, etc.

Aquestes conferències, ràpides, a peu dret, moltes vegades a la porta del carrer, solen ésser insuficients per a dir tot allò que ha de dir-se, i sovint, molt més sovint del que caldria, són interrompudes pels mateixos familiars dels malalts amb inútils diàlegs que ens fan desviar del nostre objecte.

Havem qualificat d'inútils aquests diàlegs, perquè no sempre responen a una necessitat imperiosa, ni sempre són motivats en profit de la salut del malalt, ni tampoc sempre està a la mà del metge de sortir-se'n com convindria a la seva autoritat i reputació professional i científica. Tots els qui portem uns quants anys d'exercici de la professió, sobretot en l'ambient rural, ho hem pogut constatar.

¹ "La Caixa de Beneficència" VI. Butlletí del S. de M. de C., núm. 81. Maig, 1927. Pàgs. 9 i 10.

Doncs bé, d'ençà que publico *Salubritat* han estat ja moltes les ocasions que, convenint-me, per mil raons, de no sostenir aquesta mena de diàlegs, n'he sortit, mercès a ella, airós i amb plena autoritat, recolzant-me en ella, bo i emprant la següent tornada: què no heu llegit allò que a la revista en diu En Tal?

Heus ací com exerceixo una coacció moral que, ultra indicar la necessitat de llegir la Revista, em permet de tallar l'enutjós i inútil diàleg.

Repartint-la gratuïtament n'exerceixo, a més, una altra que, repetim-ho, en recomanar la necessitat de llegir-la, investigant si la llegeixen, queda sumament reforçada.

Ara bé, les possibilitats de la revista serien infinites el dia que poguéssim obtenir que fos repartida per la major part dels metges de Catalunya i en la major part de pobles i viles de Catalunya; car sempre se li presenten, al metge, ocasions de combatre vells errors i prejudicis que minven la nostra autoritat i prestigi. Digueu-me si no és mil vegades preferible a sostenir discussions i inútils diàlegs, de sortir amb la *tornadeta*: què no haveu llegit el que respecte el particular us diem des de la revista que us repartim?

Perquè cal tenir present que *Salubritat*, repartida gratuïtament i profusament, és el mitjà millor per fer profitoses companyes contra les diferents varietats del curanderisme; a favor de l'organització de mútues a subsidi metàl·lic elevat per risc de malaltia; per a pregonar la necessitat de la lliure elecció del metge; per a concretar i millorar les relacions econòmiques entre metge i client; per a fer eugènica, higiene social, familiar, individual, etc....

Cal per això comptar amb el major nombre possible de col·laboradors: que escriguin, que reparteixin la revista i que s'imposin l'obligació de coaccionar als que han de llegir-la.

Fent-ho així, de mica en mica, amb persistència, anirem aconseguint els nostres propòsits.

Les dificultats d'ordre econòmic per a fer el gros tiratge que el seu profús repartiment comportaria, han d'ésser satisfetes per l'anunciant i pels subscriptors voluntaris que amb una altra llei de coaccions tots podrem aconseguir.

Els anuncis poden sufragar grosses despeses

tan aviat com la revista tingui una circulació no inferior a 50.000 exemplars, cosa fàcil i senzilla si tots hi posem el coll.

Per facilitar més la nostra obra, podem considerar l'anunci com de dues classes.

És indubtable que hi ha anuncis d'eficàcia limitada solament a la comarca o encontrada on radica l'anunciant; d'altres, en canvi, són igualment eficaços a tot arreu.

Els anuncis de la primera categoria podrien pagar, o ajudar a pagar, el nombre de revistes que necessités una determinada comarca o grup de pobles. Mancaria únicament que els metges d'aquests pobles o comarca comunicessin a l'administració de la revista quins són els anunciants, i volguessin ajudar-la a obtenir-ne el permís d'inserció. Els altres anuncis, els generals—per anomenar-los així i distingir-los dels que sols tenen eficàcia en determinades contrades de Catalunya—podrien alleugerir el cost de les edicions comarcals, pagar les despeses generals de la publicació i deixar encara un sobrant per a la Caixa de Beneficència del Sindicat de Metges de Catalunya. Afegiu-hi que cada un dels metges que s'interessin en la propagació de la Revista, podria trobar un tant per cent de clients que ajudarien la nostra obra pagant una subscripció equivalent al cost de dos o més exemplars, i veureu com, degudament organitzat, l'esforç editorial és relativament petit—malgrat tractar-se d'una colla de milers de pessetes cada mes, per cada número,—completament possible i factible, i com, sense despeses per part nostra, podrem aconseguir de demostrar la cohesió entre els metges de Catalunya, el nostre amor i preocupació per la professió i nodrir a la vegada la Caixa de Beneficència amb aportacions dignes, crescudes, ben guanyades i confessables.

Aquestes són, companys de les terres catalanes, les possibilitats que ofereix *Salubritat*—ja en marxa—si els nostres esforços en pro de la cultura popular, dels nostres interessos morals, econòmics i científics, i en benefici dels que companys nostres deixaren en difícils situacions econòmiques, són aplegats, i practicats amb la fe que cal, per tots els individus de la gran Comunitat Mèdica Catalana.

Penseu-hi, digueu-hi tots la vostra, i decidim-nos aviat a fer quelcom que demostrí que com a

metges apreciem els mals i sabem aplicar els remeis escaients.

Satisfet d'haver complert el meu deure social-mèdic d'aportar una idea més a la solució dels nostres diferents problemes, no em pertoca més que esperar la resolució vostra.

Les meves mercès a tots els companys que m'han ajudat en aquesta obra i especialment al bon company i col·laborador Dr. J. Bonifaci, el

qual, amb els seus entusiasmes, m'ha ajudat a plasmar tot aquest projecte que ell, en nom meu, ha presentat ja al Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, segons pot veure's en l'acta núm. 270 del 28 de desembre de 1927, BUTLLETÍ de febrer, pàg. 24.

Companys de Catalunya! A treballar tots per la nostra dignificació i valorització social!

Revista de Revistes

per
C.

ELS PROBLEMES DE L'ESTAMENT MÈDIC A AUSTRIA

LES creixents dificultats de la vida a Àustria afecten les relacions entre els metges i els seus malalts, i les dels mateixos metges.

Fa molt de temps que la professió es planya dels abusos que cometen les *Krankenkassa* (caixes de malalts), que són els organismes que fan l'assegurança obligatòria per a tota malaltia de les persones que perceben un salari.

Des de 1888, quan s'aplicà la llei de l'assegurança obligatòria, el nombre de persones assegurades contra la malaltia ha crescut de manera considerable, tant relativament com absolutament; i ara prop del 75 per 100 dels habitants de les grans ciutats, especialment a Viena, són d'una manera o altra membres d'una de les innumbrables *Krankenkassa*, i tenen dret, per tant, als serveis mèdics gratuïts.

Això és una resultant de l'empobriment, cada dia més accentuat, de les classes burgeses; i el restant 25 per 100 es troben també en tan mala situació, que es guarden prou de cridar el metge, si no en tenen necessitat absoluta.

En tal situació, la professió mèdica ha vingut demanant que des de fa temps que les persones que tinguin un guany superior a una taxa fixada, siguin excloses dels beneficis de les *Krankenkassa*. Per poder modificar l'actual estat de coses cal, però, que s'aprovi una nova llei al Parlament; i els representants de la professió han demanat repetidament al Govern la presentació d'un projecte en aquest sentit.

Els representants de l'estament mèdic creuen que les xifres que raonablement poden fixar-se com a màximes per al dret al benefici d'assegurança, són: quatre cents schillings per a les persones soles; sis cents per als casats, cobrats men-

sualment. En cas de més grans ingressos, els metges demanen que tothom pagui directament els serveis mèdics corrents, exceptuant les operacions majors i les perllongades estades a un hospital o a una clínica.

Això significaria que la dependència més ben remunerada, molts empleats del Govern i dels Municipis, gairebé tot el personal dels Bancs, caixers, i àdhuc els gerents i directors d'empreses comercials, que fins ara tenen servei mèdic gratuït per l'assegurança obligatòria en una *Krankenkassa*, els serveis de la qual empren la majoria, esdevindrien novament clients particulars.

Els organismes mèdics demanen també que no es permeti la fundació de cap nova *Caixa* i que els que estiguin assegurats puguin escollir el seu metge d'entre un cert nombre de pràctics que formarien el cos mèdic de cada associació d'assegurança.

En altres paraules, es demana la supressió de l'actual sistema de metges remunerats amb una quantitat fixa, que tenen al seu càrrec la visita en un determinat districte i s'esmercen només al servei de les persones que hi resideixen, i la seva substitució pel sistema de l'elecció lliure del metge per part del malalt.

La retribució es faria segons la feina feta, o sia que cada servei es pagaria segons tarifa establerta.

Aquestes dues demandes han donat lloc a serioses diferències entre els membres de l'Associació Mèdica de Viena, que reuneix tots els 4.000 metges que exerceixen a la ciutat.

El grup de metges de societats, amb salari fix, que munta la xifra de 1.200, s'oposen fermament a la "lliure elecció", i en oposar-s'hi no ho fan—segons diuen—perquè els seus sous i pensions perillin, sinó perquè la seva organització

ha promés que *els drets adquirits serien respectats*.

El conflicte ha adquirit tals proporcions que el President, Dr. Stritzko, ha dimitit el seu càrrec que fa deu anys ocupava, i els 1.200 metges de les societats d'assegurances volen separar-se de l'Associació general que reuneix tota la professió vienesa.

Això afebleix en gran manera, com és natural, la posició de l'estament mèdic en la seva lluita amb el Govern, el qual veu amb bons ulls la demanda de fixar el límit d'ingressos per tenir dret als avantatges d'assegurança i especialment sembla inclinar-se a establir el límit en les caixes que reuneixen els funcionaris i empleats de l'Estat i dels Municipis, institucions que per altra banda han admès ja la lliure elecció del metge a favor de llurs membres.

AVENÇOS DEL SINDICALISME MEDIC A AMERICA

Al Brasil hi ha plantejada la qüestió de crear una organització directora dels deures i defensora dels drets del metge en la societat, o sigui el Sindicat mèdic.

Al davant del moviment en pro de l'organització sindical hi ha uns quants metges joves de l'esponerosa "Societat de Medicina i Cirurgia de Rio de Janeiro". Un d'ells, el Dr. Arnald Cavalcanti, justifica la necessitat de la nova institució en un article, del qual treiem els següents paràgrafs:

"En una de les darreres sessions de la "Sociedade de Medicina e Cirurgia", fou renovat el projecte de creació del Sindicat de la classe mèdica. Després de llarg debat s'aprovà per la unanimitat de vots dels presents, de portar a terme la iniciativa sota el patronat de la societat esmentada, a la qual s'encarregà que nomenés la Comissió organitzadora formada per quinze membres, la tasca de la qual era reclutar els adherits i convocar la primera Assemblea en arribar aquests al nombre de 400, nombre que es reüní ben aviat.

"El Sindicat de la classe mèdica és una mida que es fa de realització indispensable i urgent a fi de cohibir una gran sèrie d'abusos de què són víctimes els metges, així com per ensenyar a molts dels seus membres la millor observança

de l'ètica professional. La creació del Sindicat posarà terme als reclutadors de pacients ensem que podrà exigir de les institucions de classe i de beneficència el nomenament de comissions que examinin la situació de les persones que freqüenten els Dispensaris, per tal de comprovar quines d'elles necessiten de fet l'assistència gratuita.

"El metge no s'ha negat mai a assistir una persona pobre; però el que cal és acabar d'una vegada per sempre amb l'abús de les visites gratuïtes als qui es fan passar per necessitats, explotant indegudament els metges.

"A més d'aquest abús, el Sindicat haurà de preocupar-se de les associacions de classe i dels instituts benèfics que paguen als metges salaris ínfims amb el pueril pretext que els metges van a practicar-hi i a fer-se una clientela. Els Dispensaris de les fundacions benèfiques i els serveis hospitalaris hauran d'ésser controlats pel Sindicat amb el fi que els metges d'aquests serveis no siguin explotats, i no es perjudiquin d'aquesta forma o bé anarquitzant l'exercici particular. Es fa indispensable una forta reacció de la classe mèdica contra els actuals procediments de visita.

"El Sindicat servirà també per dirimir qüestions d'ètica mèdica, i nomenarà comissions que estudiïn les qüestions presentades per tal de donar la raó a la part queixosa que la tingui.

"Però si es vol donar eficàcia a la nova organització cal que ens unim tots a fi que les mides que es prenguin corresponguin bé a les necessitats collectives i puguin donar els resultats que tots esperem. Cal el concurs de tots els metges, puix solament així es podrà aconseguir una mida general i perfecta."

En la primera reunió del Sindicat, celebrada sota la presidència del Prof. Nascimento Gurgel, es presentaren els següents principis bàsics orientadors de la tasca del Sindicat:

- 1er. Formació d'un codi d'ètica professional i de Deontologia mèdica.
- 2n. Lluita contra el xarlatanisme i la pràctica deshonest de la medicina.
- 3r. Estudi de la situació econòmica de la classe.
- 4t. Casal del Metge.
- 5è. Ensenyament mèdic.

6è. Reglamentació de l'assistència hospitalària gratuïta.

7è. Habilitació dels metges estrangers.

8è. Sociabilitat de la classe mèdica.

9è. Accidents professionals.

10. Protecció judicial de la classe.

En tenir noves d'aquesta reunió celebrada per fundar el Sindicat Mèdic del Brasil, les publicarem al BUTLLETÍ.

ANTECEDENTS DEL SINDICAT MEDIC DEL BRASIL

Com antecedent digne d'esmentar-se, reproduïrem l'argumentació feta pel Dr. Marius Azambuja, en una de les sessions de la susdita "Sociedade de Medicina e Cirurgia do Rio de Janeiro", justificant la necessitat que imposen els temps presents, de l'organització sindical de la classe mèdica.

Fou dita exposició tant un sòlid raonament justificatiu de les organitzacions professionals, com un crit d'alarma davant el despar en què es troba la classe mèdica en gairebé totes les nacions del món.

Després de concloure que la medicina-ciència s'està fent cada dia més incompatible amb la medicina-professió i d'exposar la degradació en què va caient el noble exercici de la Medicina, comparà el metge modern, desvaloritzat moralment, al metge d'antany respectat i acatat per la Societat.

Estudià minuciosament la qüestió de les consultes en les farmàcies, mostrant com per aquest procés de pràctica es va desmoralitzant més la professió, i condemnà la plaga creixent d'avortadors que obren gairebé amb impunitat.

Després de parlar del trist comerç de moltes cooperatives mèdiques, condemnà la falta d'ideïtat moral de molts professors de títols mèdics i remarcà una alarmant minva d'ètica professional, playent-se de l'ús excessiu de la fisioteràpia amb fins purament lucratiu.

Féu objecte de censures severes els Dispensaris on són rebuts amb tots els honors i són medicats individus d'elevada posició social, i criticà les nombroses i successives reformes de l'ensenyament mèdic en les quals mai fou consultat el parer de la classe mèdica. Al·ludí també l'exploatació a què estan sotmesos els metges que cobren

mensualitats mínimes humiliants, com a assalariats del capitalisme i de les associacions de classe.

Resumint, darrerament l'aspecte econòmic i moral de la classe mèdica d'avui dia, demostrà els innombrables avantatges de la sindicació, i provant ensems que la moral dels homes depèn actualment en bona part dels factors econòmics, mostrà que la millora econòmica que portaria el Sindicat als metges tindria per resultat aixímateix forçosament un benefici moral de la professió. Acabà dient que calia desvetllar el sentiment de solidaritat de la classe, la qual es caracteritza ara per una incomprensible falta d'unió, causa de tots els mals que l'abaten.

Com a corolari de la dissertació del Dr. Azambuja fou per aquest presentada una proposició encaminada a crear el Sindicat mèdic del Brasil, ara en vies de realització, que fou aprovada per unanimitat.

El Sindicalisme mèdic i els ideals que representa van fent camí, a Amèrica. Fins ara són quatre els Sindicats constituïts, o sigui: els de la República Argentina, l'Uruguai, Xile i Brasil.

HIGIENE PÚBLICA I EXERCICI PRIVAT

El Dr. Frederick E. Wynne, Professor d'Hygiene de la Universitat de Sheffield i Oficial de Sanitat de la mateixa població, donà recentment una interessant conferència a la "Manchester Medico-Ethical Society" sobre el tema "Relacions entre els serveis sanitaris públics i els metges privats".

Comença recordant com s'exercia la medicina a Anglaterra a darreries del segle passat, època en què els coneixements dels pràctics establerts de temps, eren molt deficients. En acabar la carrera el Dr. Wynne entrà d'ajudant amb un confrare—potser el terme és poc apropiat, puix que, com fa remarcar el dissertant, aleshores els metges eren més aviat "enemics" que companys—el qual era "ignorant, brutal, groller i avar". En aquells temps s'entaulava una lluita sorda per captar la voluntat dels clients i l'exercici no diferia gran cosa del que hem presenciats fins fa algun temps entre nosaltres. Preus irrisoris, serveis fets amb deixadesa per practicants sense títol, lluites sòrdides fetes emprant mitjans miserables, eren les característiques de l'exercici de fa quaranta anys al Regne Unit. Amb punyent

humour, diu el Dr. Wynne que li va tocar d'exercir amb un altre ajudant que havia après l'obs-tetrícia "venent paraigües i bastons pels carrers" i que les pacients estimaven força. "En efecte—exclama el conferenciant—a moltes de les malaltes que havien mort d'infecció puerperal els hauria agradat de segur de veure el seu nom en llurs làpides mortuòries."

Aquest deplorable cuadro acaba en iniciar-se l'associació dels metges culminada en la fundació de la *British Medical Association*, que ennoblí l'exercici de la professió i millorà la situació i la condició dels metges.

La força de la B. M. A. es mostrà puixant en plantejar-se la qüestió de l'Assegurança Sanitària Nacional, una llei que pogué modificar en moltes parts a benefici dels metges. Si el projecte de llei s'hagués aprovat tal com estava redactat, la classe mèdica hauria caigut en esclavatge i s'haurien perpetuat les condicions d'abans. Modificat el projecte primitiu per virtut de l'associació mèdica, amb tot i els seus defectes, la llei, a criteri del Dr. Wynne, ha elevat la professió mèdica exercida a base de contractes i conductes, i ha ennoblit la condició del pràctic. L'única objecció que se li pot fer és que ha fracassat en no alliberar el metge de la tirania de receptar la corresponent medecineteta. No s'ha fet res per educar el públic i el pràctic que depengui de l'assegurança i no prescriví una ampolla de qualsevol medicina, veurà minvar els seus clients, cosa que igualment passa amb la clientela particular quan hom tendeix a fer obra educativa. Tal és la superstició, que dels tres quarts de milió de lliures esterlines que es despenen en drogues i medicines, mig milió és diner llançat quan no contraproductiu.

En parlar dels altres factors que contribueixen a modificar profundament la pràctica privada, assenyala la moderna i inevitable dependència del metge en el laboratori per tal d'establir el diagnòstic. Això fa que les classes acomodades s'allunyin del metge aïllat, per anar a cercar diagnòstic i tractament fet per un agrupament de metges especialistes, sobretot en els hospitals d'iniciativa privada. Per altra part els serveis organitzats per l'Estat, directament, o mitjançant les corporacions públiques locals, han sofert un canvi enorme i s'orienten de manera que cada dia

tindran una acció més directa en la pràctica privada oferint-li més dificultats.

"El resultat de la revolució industrial—afirma el Dr. Wynne—fou de crear una riquesa insospitada i promoure un enorme creixement de la població. El que fou generalment una població agrícola, repartida en una ampla àrea i organitzada en viles i poblets rurals, que vivia dels mercats i dels petits oficis, de sobte es convertí en un procés aglomerador. Les ciutats industrials cresquen com la mala herba. La demanda de treball barat, àdhuc de treball infantil, era inexhaustible. Qualsevol que posseïa uns pocs metres quadrats de terreny en el veïnatge d'una indústria, va construir-hi una casa. No hi havia restriccions en l'explotació de la pobresa per la riquesa. Hi havia qui barbotejava sobre la "santedat de la vida humana", bo i sabent que homes, dones i criatures eren molt més barats que els naps, i collita que creixia sola, sense que ningú se n'hagués de preocupar. A mitjans del segle dinovè, les condicions arribaren a ésser tan espantoses i el nombre de defuncions tan alarmanants, que la nació s'adonà de la necessitat d'ocupar-se seriosament d'aquest problema."

I així fou com vingueren les lleis de protecció obrera i es començaren a apuntalar els fonaments de la legislació de sanitat pública, es milloraren les condicions higièniques de les ciutats i viles, hom protegia la infància i la maternitat, prescriví la inspecció i protecció de substàncies alimentàries; hom denuncià i aïllà les malalties infeccioses, regulà la construcció, etc., etc.

En començar el segle corrent, l'esperit del moviment sanitari públic sofrí un canvi marcat, i la gent demanà que els Municipis dirigissin més l'atenció a l'individu. Així s'iniciaren les campanyes contra la tuberculosi, contra la mortalitat infantil, etc. I després de la guerra l'atenció pública es girà vers el perill veneri, i fou municipalitzat el tractament. Conjuntament són de remarcar la inspecció mèdica de les escoles, l'impuls donat a la construcció de cases higièniques a poc cost, els nous estudis sobre alimentació per endegar el raquitisme, etc., etc., conjunt de coses que demostra—com diu Sir George Newmann—que el centre de gravetat de la higiene pública ha anat desplaçant-se del medi a l'individu, i aquest

desplaçament no és més que la tendència a cercar en la prevenció els definitius resultats.

Quin efecte ha tingut la tasca sanitària pública en la pràctica privada del metge?

"Entretant—diu el Dr. Wynne—tota aquesta tasca social ha fet les més terribles incursions en el treball i en els emoluments del metge privat. Aquest ha perdut moltes de les seves clientes, futures mares, i la seva cura maternal ha anat a mans de renomats especialistes. Ha perdut els infants i els nois en l'edat escolar; els tuberculosos i els pacients de malalties venèries. Hi ha una tendència ara, que cada any es marca més, a demanar l'aïllament i, per tant, la municipalització de pneumònies, xarampió, tos ferina. Aviat podem adquirir coneixements més precisos de les causes de l'enorme grup de mals, més o menys colpadors, que ara resten acumulats en la medieval i poca-solta categoria de "reumatisme", i que encara estan absurdament classificats en la llista internacional com a "malalties dels òrgans de locomoció"! Alguns d'aquests, si no tots, esdevindran "malalties evitables", i en aquest grau els guanys del metge seran també minvats.

"Un pregon ressentiment contra aquesta usurpació per part d'homes que han fet un difícil i costós treball d'estudi, em sembla del tot natural, però no necessàriament assenyat. Segons hem vist, les condicions de l'exercici mèdic han canviat. Però la majoria de persones, encara desitgen el seu propi metge, que "coneix la seva constitució". Desitgen el seu tracte amistós, la seva simpatia i, per damunt de tot, el flasconet de medicina. Si és possible, "la mateixa de l'última vegada". Amb l'única excepció de l'ampolla de medicina, tota la resta està força bé, i jo crec que, quan em toqui el torn, beneiré la presència, a la capçalera del meu llit, del successor del doctor Fillgrave, de Trollope (tipus de l'antic metge de família) sense la sanció del qual hom no

podria morir respectablement. Però els curadors del poble, els seus polítics, les companyies d'assegurances i les anomenades "societats amistoses" no permetran, encara que puguin fer-ho, la perpetració d'aquests luxes. L'home d'Estat veu que, sota les modernes condicions, la nació no pot suportar per més temps invalideses evitables, encara que la professió mèdica pugui tenir un legítim interès a veure malalties.

"És inútil que volguem protestar contra aquestes tendències econòmiques o provar d'oposar-nos-hi. Crec que amb la menor aparició de malalties i l'augment de la tasca en comú dels metges, la nació no podrà en el futur sostenir tants metges com ha fet en el passat, i que hauríem de fer els possibles per tal que es limitessin les matrícules dels estudiants de Medicina, exigint-los un grau de general cultura preliminar que no ha estat exigida fins ara. Crec també que alguna experiència de pràctica general hauria d'ésser obligatòria abans que fos permesa una especialització i que la professió hauria, almenys, de provar de reorganitzar-se ella mateixa internament, per tal de desvetllar en cada membre un interès per l'aspecte preventiu de la seva tasca. A Sheffield, des que jo m'he encarregat del servei, la part clínica de l'obra de la protecció de l'infant i de les futures mares, ha estat feta enterament per un cos de metges generals que hi dediquen només una part del temps, i jutjant pels resultats i per l'èxit de la part administrativa, no veig cap raó per canviar el sistema. Les clíniques de malalties venèries són ateses per especialistes que hi dediquen unes quantes hores, i jo crec que l'esdevenidor de la tasca preventiva pot estar, si ells volen, en mans dels metges privats, en bona part, mentre estiguin preparats a posar la vàlua de la tasca pública al mateix nivell de la que aconsegueixen en la seva pràctica privada."

Curs de conferències a Reus

SOTA el patronatge del Sindicat de Metges de Catalunya, a petició dels delegats del Partit de Reus i per acord del Consell de la nostra entitat, s'ha celebrat a l'esmentada ciutat un curs de conferències molt interessants per diversos conceptes. Per la vàlua dels conferencians. Pels temes tractats. I per l'extraordinària concurrència de metges.

L'ordre de les conferències fou com segueix:

Dia 3 de gener

DR. CARRASCO I FORMIGUERA

Tractament de la diabetis

Dia 10 de gener

DR. E. DANÉS

Metabolisme basal

Dia 19 de gener

DR. E. MIRA

Les noves tècniques de suggestió

Dia 28 de gener

DR. PEDRO I PONS

Diferents formes d'asma bronquial i els seus tractaments

Dia 4 de febrer

DR. E. RIBAS I RIBAS

Icterícies bilio-pancreàtiques. - Patogènia. - Formes clíniques. - Indicacions quirúrgiques

Dia 11 de febrer

DR. P. DOMINGO

I. La Vacunació segons el criteri de Wright i de Besredka. - II. La sensibilitat a la infecció estreptocòccica segons els americans. - III. Els tractaments del tètan segons Saenx de Sanmaria.

Dia 17 de febrer

DR. J. PUIG I SUREDA

Perforació aguda de l'úlcera gastro-duodenal

Dia 23 de febrer

DR. J. AGUADÉ

L'obra de la medicina

Felicitem cordialment els organitzadors i d'una manera especial el Sindicat de Metges, car amb aquestes conferències, a més del profit científic, s'aconsegueix de fomentar la germanor entre companys.

Secció oficial

Extracte de les sessions

Acta núm. 272

A les 22 hores del dia 26 de gener de 1928 es reuneix el Consell del Sindicat de Metges de Catalunya amb assistència dels senyors Consellers Drs. Presta, Vives, Fontbona, Barnadas, Mas i Oliver, Santià, Queraltó, Bonet, Martí, Lucaya, Sastre, Nart i Riera. Presideix el doctor Presta i actua de Secretari el Dr. Vives.

Oberta la sessió, s'excusa la no assistència dels Drs. Puigcercós i Figa.

El senyor President dóna compte d'haver assistit en representació del Sindicat a la sessió pública inaugural del present curs de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, cosa que s'aprova.

Representant igualment el Sindicat, el senyor President va assistir a una reunió convocada per la Secció Catalana de la "Liga Española contra el cáncer" on fou acordat de fer una àmplia campanya de propaganda social per mitjà de conferències i de demanar a totes les entitats que foren convocades que hi col·laborin recabant entre els seus associats que s'incriguin com a conferenciants.

S'acorda que des del BUTLLETÍ es pregui a tots els associats l'incridure-s'hi i que es faci una llista dels companys que estiguin disposats a donar aquestes conferències.

El Consell s'assabenta d'una comunicació del Dr. Antoni Ros i Batlle on aquest agraeix el

condol que li fou expressat en ocasió de la mort de la seva senyora mare.

Són admesos socis, a les resultes del tràmits acostumats els següents companys: :

Francesc Bañeres i Griñó, d'Alguaire, partit de Balaguer; Lluís Bruna i Danglad, Jaume Peiró i Comes, Rafael Platero i Diosdado i Josep M.ª Rovira i Vendrell, de Barcelona; Francesc Roselló i Coll, d'Alaró, partit d'Inca; Antoni Alberti i Vanrell, Miquel Calafell i Nadal i Francesc de Sales Aquiló, de Palma de Mallorca.

Causen baixa voluntària els següents companys: Agustí Baranera i Josep Viedma i Vidal, de Barcelona; Joan Amoedo i López, de Premià de Mar.

Causa baixa per defunció el soci Joaquim Argente Llanas, de Vilanova de Bellpuig, a la família del qual s'acorda de testimoniar el condol del Sindicat.

S'examinen i s'aproven les següents factures:

Tipografia Occitània, pessetes 2.730, pel BUTLLETÍ del present mes, i pessetes 202 per diversos impresos per a la Mutual Mèdica.

Miquel Barberà, advocat, pessetes 80, per honoraris de diverses consultes; per les despeses de l'informe de la Mutual al Govern Civil, motivades per la reclamació del senyor Camil Dasveus, pessetes 365,20.

Per assistència a sessions: pessetes 45, 60, 60, 60 i 50, dels Drs. Riera, Martí, Sastre, Nart, Lucaya.

Es passa a tractar de les Normes de reglamentació de serveis.

Es reprèn l'estudi a partir del capítol III, o sigui a continuació de la part que restà aprovada en la sessió del 24 de novembre proppassat, acta 268.

El senyor Secretari dóna compte d'unes esmenes presentades pel Dr. Figa, que seran lleigides en tractar dels articles als quals es refereixen.

Es procedeix a la lectura dels articles ja aprovats en la sessió esmentada i s'acorda que en l'article segon, en classificar els diversos serveis del Sindicat, s'afegeixi l'apartat "Publicacions".

A continuació es llegeix i s'aprova l'article 15 del projecte que, degut a les modificacions fetes, passa a ésser el 5è.

Es llegeix l'article que passa a ésser 6è. i, després de discutir una esmena presentada pel doctor Figa, que és refusada, queda aprovat d'acord amb el projecte.

S'examina l'apartat 17 de projecte i s'acorda que quedi dividit en dos articles que queden en l'ordre de 7è. i 8è. A proposta del senyor Mas i Oliver, s'acorda de suprimir de l'art. 7è. l'obligació que les Junes de Secció es reuneixin una vegada cada mes com a mínim.

L'article 8è. queda redactat igual que el segon paràgraf de l'article 17è. del projecte.

S'estudia l'article 9è. (18è. del projecte), que queda aprovat havent-se suprimit, a proposta del Dr. Fontbona, la part del primer paràgraf que diu, "...o dels seus propis acords, etc." fins al final del paràgraf.

I se suspèn la discussió, deixant-la per a una propera reunió, en començar el capítol IV que tracta de les Comissions.

I s'aixeca la sessió a les 24 hores del mateix dia de començada.

Acta núm. 273

A les 22 hores del dia 16 de febrer de 1928, es reuneix el Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, amb assistència dels senyors Consellers Drs. Presta, Vives, Fontbona, Mas i Oliver, Santiñà, Queraltó, Martí, Lucaya, Puigercós, Figa i Sastre. Presideix el Dr. Presta i actua de Secretari el Dr. Vives.

Oberta la sessió, s'excusa la no assistència dels Drs. Bonet, Nart i Barnadas.

Es llegeix i s'aprova l'acta de l'anterior.

Es dóna compte d'haver-se portat a terme la compra, acordada en la sessió del dia 15 de desembre proppassat, d'uns volums de medicina per fer-ne ofrena a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya amb motiu de celebrar el cinquantenari de la seva fundació. El cost —embalatge i transport compresos— és de 607 pessetes, inferior, per tant, al que el Consell havia assenyalat com a màxim. S'acorda que, en lliurar-los a l'Acadèmia, es faci un ofici que testimonii l'ofrena.

Passa a tractar-se dels diversos serveis del Sindicat.

Caixa de Beneficència.—El Dr. Fontbona sotmet al Consell els acords i impressions de la Comissió en la sessió que celebrà el passat dia 13, i detalla els informes obtinguts per cada una de les diverses peticions, en virtut dels quals informes la Comissió eleva les respectives propostes d'acord al Consell, que són aprovades en llur totalitat amb un vot de gràcies i felicitació per la Comissió per la seva tasca tan completa i acurada.

Com a conseqüència, queda acordat concedir les següents subvencions:

A la Sra. M. O., vídua de G., de Tortosa, setanta cinc pessetes al mes, durant sis mesos.

A la Sra. J. P., vídua de F., de Barcelona, 30 pessetes al mes, durant sis mesos.

A la Sra. M. M., vídua de F., de Barcelona, 70 pessetes al mes, durant sis mesos. Aquesta subvenció és per abonar les despeses de l'internat de la seva filla al Col·legi de les Salesianes i en substitució de la pensió que disfrutava per l'internat del seu fill que ha estat acollit pel Col·legi d'orfes del Príncep d'Astúries.

Al company F. F., de Barcelona, cent cinquanta pessetes al mes, durant sis mesos.

A la senyora M. C., vídua de G. R., de Barcelona, la quantitat de 30 pessetes al mes, durant sis mesos.

Als orfes del Dr. M. C. de la T., de Mataró, la quantitat de pessetes 75, durant sis mesos, la qual serà lliurada al senyor Joan Bta. Lladó, que s'ha fet càrrec d'aquests orfes.

Al company Ll. D. i F., de Cardedeu, la quantitat de 150 pessetes al mes, durant sis mesos.

A la senyora vídua d'O., de Sant Quirse de Besora, la quantitat de 50 pessetes al mes, durant sis mesos.

En virtut de les notícies oficiosos que s'han rebut, s'acorda demanar als Drs. Ignasi Ribas i Bassa i Antoni Castells, informes de la situació actual del company P. O., afavorit per la Caixa de Beneficència.

Es llegeix i s'aprova l'estat econòmic de la Caixa de Beneficència i el doctor Fontbona a continuació assabenta al Consell del resultat del nou Servei d'impresos per mitjà del qual s'obtenen ja alguns ingressos que permeten que aquest Servei s'hagi fet càrrec d'una pensió de 150 pessetes mensuals, i és probable que molt aviat pugui ja fer-se càrrec d'altres pensions.

El Dr. Fontbona diu que la Comissió aprovà un article destinat a la publicació en el BUTLLETÍ i encaminat al foment de les subscripcions voluntàries i individuals a profit de la Caixa de Beneficència.

Cooperativa de Consum.—El senyor Secretari, doctor Vives, informa al Consell de la marxa d'aquesta Institució del Sindicat. S'acorda convocar al doctor Josep M.ª Zavala, Secretari de la Cooperativa, per la propera reunió, per tal que informi sobre la situació de la mateixa.

BUTLLETÍ.—En compliment de l'acord de la sessió del dia 21 d'abril de 1927, acta núm. 253, es llegeix i s'aprova un article destinat a publicar-se al BUTLLETÍ, signat pel Conseller de la Mutual doctor Lluís Bernet, amb el títol de "Reflexions mutualistes".

Mutual Mèdica.—El Dr. Sastre, pel seu caràcter d'Inspector del Sindicat al Consell de la Mutual, assabenta al Consell de la constitució del Grup IV de Vida i de les opinions que a l'entorn d'aquesta constitució s'han plantejat respecte a si han d'ésser o no admesos els socis de més de 50 anys (edat límit dels fundadors) que hagin estat fundadors de tots o diversos Grups de la Mutual, i diu que, com que aquest assumpte segurament serà plantejat a la Junta General de la Mutual, el sotmet al Consell per si creu convenient formar criteri sobre aquesta qüestió.

El Dr. Santifà, igualment Inspector del Sindicat a la Mutual, completa la informació del doctor Sastre i corrobora les seves manifestacions.

Després d'un canvi general d'impressions, s'a-

corda restar informats amb satisfacció de la constitució del Grup IV de Vida i que no és necessari que difineixi la seva opinió. Com a conseqüència, cada Conseller queda en llibertat de defensar el seu criteri personal sobre el cas en el moment de la Junta General de la Mutual.

Segur de Vellesa.—El doctor Figa, pel seu caràcter de President de la Comissió que té en estudi aquest projecte, dóna compte dels treballs en curs i fa un resum de la tasca feta per la Comissió fins a la data.

Borsa del Treball.—El senyor Secretari sotmet al Consell una lletra dels companys Colom, de Reus, i Rodà, de Pratdip, en la qual fan algunes apreciacions respecte al funcionament d'aquest servei pel que es refereix a la manera de circular les ofertes, i llegeix a continuació la contesta que se'ls adreça per Secretaria explicant la forma de funcionament d'acord amb les normes acordades pel Consell.

Assabentat del cas, el Consell aprova i ratifica la contestació llegida pel senyor Secretari.

Són admesos socis, a les resultes dels tràmits acostumats, els següents companys:

Andreu Serralta i Suñé, de Cubells, partit de Balaguer.

Artur Galofré i Auger, Josep Pérez i Amat, Antoni Alemany i Vall, de Barcelona.

Josep Barbosa i Gelabert, d'Andraixt, Joan Valenzuela i Ladaria, i Francesc Valdés i Guzmán, de Palma, partit de Palma de Mallorca.

Enric Rosés i Bruzos, de Mollet, partit de Granollers.

Jaume Arnau i Vadell, Cristòfor Bennasar i Artigues, de Felanitx; Sebastià Soler i Matas, de Sant Joan, partit de Manacor.

Josep Gajo i Pagés, d'Hospitalet, partit de Sant Feliu de Llobregat.

Jaume Oliver i Noguera, de Petra, Manacor. Josep Sala i Dinarés, de Terrassa.

Sebastià Sancho i Servera, de Vilafranca de Bonany, partit de Manacor.

S'acorda deixar sobre la taula les sol·licituds dels doctors Josep Aragonés i Sabaté, de Vilanova d'Escornalbou, i Alfons Pareja Casañes, de Sabadell.

Causa baixa voluntària el doctor Francesc Daltaubuit, de Barcelona, per deixar d'exercir.

S'examinen i s'aproven les següents factures: Ellams, per tinta ciclostyle, 15 pessetes. Adrema,

per compra i estampació de plaques, 68'40 pessetes. Ricard Alora, per objectes d'escriptori, 50'55 pessetes. Per la nòmina de personal, 2.320 pessetes. Per assistència a sessions, pessetes 50, 25, 110, 60 i 70, dels doctors Lucaya, Puigercós, Sastre, Martí i Figa, respectivament.

El doctor Puigercós, en nom propi i del doctor Bonet, sotmet al Consell el dictamen que els

fou encarregat en sessió del 7 de juliol de 1927, referent a la moció del doctor Valerià Sierra, que tracta de la forma de nomenament dels Delegats a l'Assemblea. Es llegeix el dictamen, que és aprovat en la seva totalitat i resta pendent de sotmetre'l a la propera Assemblea de Delegats.

I, sense altres assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moviment de Caixa del Sindicat de Metges de Catalunya durant el desembre de 1927

ENTRADES		SORTIDES	
Per diversos rebuts	22.033'50	Dipositat al Banc de Catalunya	298'49
A la Caixa de Crèdit, d'operacions diverses	1.228'20	Dipositat a la Caixa de P. i d'Estalvis	1.361'60
De l'Oficina Administrativa, per diverses atencions	130'—	Comissions diverses	2.058'40
De Mutual Mèdica pel servei administratiu	500'—	Col·laboració	495'—
Per la impressió d'adreces	15'—	Administració	100'—
Per dipòsits voluntaris	1.093'25	Impressió número actual	2.890'—
A la Caixa de Beneficència	50'—	Clixés	124'05
Pel Servei d'Impresos	6'50	Petites despeses	43'20
Del Banc de Catalunya, interessos durant el segon semestre del corrent any	70'44	Remesa	182'—
De la Caixa de P. i d'Estalvis, interessos corresponents a l'any 1927	896'25		5.892'65
		Per compte de la Caixa de Crèdit	7.250'—
		" " de l'Oficina Administrativa	1.280'—
		" " del Servei de Crèdit	84'15
		" " de la Caixa de Beneficència	1.225'—
		" " del Servei d'Impresos	2'25
		Per un armari-llibreria	570'—
		Dels dipòsits voluntaris per cancel·lar rebuts	31'25
		Per recaptació	1.036'60
		Lloguer	500'—
		Compra i estampació plaques	14'55
		Per assistència a Junes:	
		Dr. Martí	60'—
		Dr. Lucaya	110'—
		Dr. Martí	60'—
		Dr. Sastre	60'—
		Clixés per la màquina multico-	
		pista	65'—
		A l'escultor Sr. Matemala, a compte	1.500'—
		Efectes escriptori i llibre Ka-	
		lamazoo	250'15
		Impresos diversos	246'—
		Llum	108'80
		Calefacció	68'25
		Treballs extraordinaris d'oficina	22'50
		Inquilinat	9'—
		Llibre: "Estadística Primas de Seguro"	5'65
		Adob estufa	14'—
		Dany pel cobrament de diverses lletres de canvi	9'95
		Propines Nadal	33'75
		Al Personal:	
		Previsió empleats	59'40
		Semanal Alfred (groom) mes gratificació	60'—
		Al personal	2.320'—
		Al personal, gratificació	2.320'—
		Al conserge, mes gratificació	50'—
		Al porter, mes gratificació	40'—
		"Seren" i vigilant	12'—
		Locomoció	25'75
		Prensa	10'50
		Per neteja i petites despeses	9'30
		Correspondència:	
		Rebuda	20'—
		Ordinària	91'25
		Drets gir, telegrams, telefonemes, segells d'urgència	48'55
			9.240'95
		Ròssec	27.236'34
			419'60
			27.655'94
			27.655'94

Mutual Mèdica

Reflexions mutualistes

per

LL. BERNET I ROIG

EL dia 15 del proppassat mes de desembre; començo malament, el dia 29 de setembre o quan fessin 3 mesos de la publicació de l'acord de complimentar *ad literam* l'acord de la darrera Assemblea general de Delegats—s'havia de posar en vigor la limitació d'edat fins als 40 anys per als grups d'Invalidesa, i fins als 45 anys, per als grups de Vida, pel que es refereix a l'edat de poder-ho sol·licitar. Ara bé, mercès a la cordial constant bonhomia i al noble companyerisme amb què actua sempre el Consell administratiu de la nostra Mutual—i perdoneu-me la immodèstia, encara que jo sigui el més modest dels seus membres—el termini dels 3 mesos s'allargà, com qui no diu res, fins al 15 de desembre, això és, la primera data que us assenyaló. Quan ja n'érem a prop, ens vàrem adonar que els nostres germans de les illes Balears, als quals, puix que se'ls havia desvetllat el credo mutualista ensems que l'admiració envers la Mutual del Sindicat de Metges de Catalunya, d'una manera palesa, vam anar a fer una visita—ben fraternal, per cert—; ens vàrem adonar, repeteixo, que només havien tingut *dos mesos*, per poder ingressar, puix que la visita els fou feta a mitjans d'octubre i el 15 de desembre havia de començar la limitació d'edat; per aquest motiu vaig presentar una proposició al Consell de la Mutual perquè s'acordés una pròrroga de 3 mesos per poder ingressar a *tots els grups i a totes les edats*; la qual proposició mereixé la deferència del dit Consell, d'ésser aprovada per unanimitat. Heus aquí, doncs, que realment fins el dia 15 de març d'aquest any no s'implantarà la limitació d'edat. Això fa referència a un extrem d'aquell dolorós acord de

la darrera Assemblea general de Delegats, o sigui, als grups constituïts; l'altre extrem es refereix als grups que faltaven constituir, els quals eren el IV i V de Vida, per a la constitució dels quals es fa constar que ja servirà la limitació d'edat.

Aquests són els fets acordats, secs, al peu de la lletra.

Ara bé, amb la vènia que demano respectuosament, dels meus companys del Consell de la Mutual, voldria dir algunes reflexions que aquests fets em suggereixen.

En virtut del primer extrem de l'esmentat acord i les seves modificacions consegüents, s'esdevé que un company que *mai no ha fet res per la Mutual*, que *ni tan sols està sindicat*—malgrat fer 7 i 8 anys!!, respectivament, que funcionen aquestes entitats—pot entrar i ésser admès fins a *vuit* grups de la Mutual, tingui els anys que tingui, això és, sense limitació d'edat; en canvi, en virtut del segon extrem, *cap dels companys que han estat fundadors de la Mutual i fins del Sindicat*, ni els nostres benemèrits Presidents del Sindicat, honorari el Dr. Puig i Sais, i efectiu el Dr. Presta, no poden gaudir més que del dret que té aquell company desconegut, sindicalment parlant, això és, no poden ésser admesos més que a *vuit grups*. És més; el company *desconegut* pot entrar a *totes* edats a *vuit* grups; el company *benemèrit* no pot entrar a *un* grup segons sigui la seva edat. A aquest, de res no li serveix d'ésser benemèrit, si és *vell*, ja que sols per aquesta raó (!!), no se'l vol de company en els *dos* grups que *faltava* fundar i, per tant —ben evidentment—*no podia entrar-hi*, malgrat la seva llarga, extraordinària i excepcional ac-

tuació dins d'aquests organismes, per la sola raó que no funcionaven; aquell, bo i no haver fet *res, absolutament res* pel nostre Sindicat ni per la nostra Mutual, essent un veritable desconegut, encara que sigui *vell*, se li prorroga de mica en mica, gairebé un any el termini perquè pugui entrar fins a *vuit* grups.

Diuen alguns—no tots—dels defensors i autors d'aquest dolorós acord: *espiritualment*, és evident que d'aquests benemèrits fundadors, n'hi ha que són mereixedors de *tots* els honors per part del Sindicat, com la creació del premi Puig i Sais, erecció en bronze d'un seu bust, nomenament de soci de mèrit, acord de l'Assemblea general de Delegats del Sindicat recabant el seu permís per a ésser consultat constantment pel Sindicat (President honorari), etc., etc.; és més, fins d'aquests benemèrits fundadors, n'hi ha que són mereixedors, per part de la Mutual, d'una excepció en la limitació d'edat per poder ingressar en els *dos* grups que falten... però aquesta excepció sols pot arribar als 50 anys... d'aquí no pot passar; els benemèrits companys fundadors que passin de 50 anys, no poden continuar de companys en els *dos* únics grups que faltaven. Quines coses més rares! Qui sap l'origen que tenen! O imperfeccions de la humanitat! Això ha creat un seriós estat d'opinió, que sembla que vol recollir el Consell administratiu de la Mutual del Sindicat de Metges de Catalunya. *En hora bona*.

Altrament, seguint les nostres reflexions, havem de constatar altres fets tan dolorosos com significatius, per provar, després, de deduir-ne, no ja la meua fe constant, sinó també la vitalitat palesa, tant del Sindicat com de la seva pàgina, la Mutual. Aquest fets són la repetició del cas que durant la pròrroga d'implantació de la limitació d'edat s'esdevé, de companys que sol·liciten llur admissió a molts grups de la Mutual en edat avançada i tenint fills metges i no sol·liciten l'admissió dels fills. Hi ha honroses excepcions, però, amb tot, aquests companys, em volen dir quin concepte tenen de mutualitat? Perquè és ben singularment significatiu que ells, amb el pes dels anys volen (tal vegada no ho veuen) hipotecar l'esdevenidor dels mutualistes joves sense procurar que ingressin els seus fills. Recordem-nos que mutualitat vol dir *tots* per a un i *un* per a tots.

Un altre d'aquests fets, que també em fa reflexionar força, és el següent: Mentre va regir l'encertat acord del Sindicat i de la Mutual, ple de bona intenció i amb abundosos fruits, de fer obligatori l'ingrés al I grup d'Invalidesa en sindicar-se, i que cobrés la Mutual la quota fixa d'una pesseta i condonés la derrama, en aquest grup ingressaren molts i molts, però cal remarcar amb pena que la majoria no han sol·licitat cap més grup. No recorden aquests bons companys que la vida i la salut són patrimonis eventuals, que per això hem de cobrir-ne tots els riscos com a homes moderns i previsors? Em volen fer el favor de fixar-se en els promigs irrisoris que costa la nostra Mutual per a salvar aquests riscos, ensems que d'adonar-se que el dia que estiguin tots mutualitzats, aquests promigs seran *homeopàtics*?

Finalment, vull fer constar el cordial i ben fonamentat desig del benvolgut company doctor Tost, que mori ben aviat la nostra Caixa de Beneficència. Ell diu que en 3 anys s'han pagat 66.452 pessetes, que han servit per eixugar moltes llàgrimes. També em fa néixer alguna reflexió aquest fet tan enlairadament honorable per al nostre Sindicat: l'existència d'aquesta Caixa obeeix a dues causes; la primera és la de socórrer els que no pogueren fruir dels beneficis de la Mutual, perquè encara no existia, i la segona, encara que em dol de dir-ho, existeix i no hauria d'existir, ja que cal recordar que *algunes* famílies de les socorregudes, ho eren de metges que, perquè no sentien gaire la previsió ni el bon companyerisme, *tal vegada perquè eren joves*, incorregueren en la negligència de no fer-se de la Mutual, amb la qual llur família avui faria ús d'un *dret* i no d'una *caritat*, i tindria sempre molt major ajut en el primer cas que en el segon.

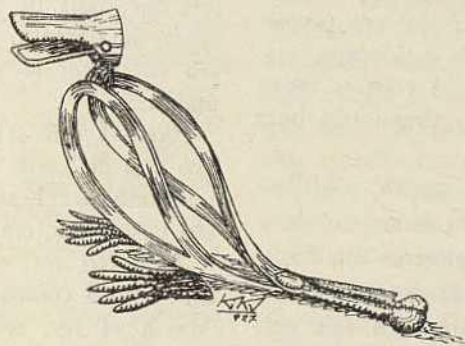
Si recordem que Mutualitat vol dir sistema de societats d'assegurances mútues, o sigui, amb recíproca correspondència; que la nostra Mutual és filla del Sindicat de Metges de Catalunya, és a dir, de la gran família de metges de Catalunya i Balears, raó per la qual tots som germans i fem que els Consells de la Mutual s'inspirin sempre en la més gran fraternal companyonia, podrem capir fàcilment la conveniència i àdhuc la bellesa que tindria, espiritual i

materialment parlant, de poder-ne dir el que ja quasi, quasi, podem dir del Sindicat, això és, *hi som tots*. Aquell dia veurem la poca garantia i àdhuc la inutilitat dels capitals de reserva, ja que pràcticament trobarem els insubstituïbles avantatges d'ésser molts els companys que co-titzin, puix no és altra cosa el fet de pagar mensualment les conseqüents derrames.

Què manca per aconseguir-ho? Res, una mica més de generalitzada obra de proselitisme, una mica més de desvetllament de la necessitat

que tots tenim (i que cada dia serà més sentida) de previsió, que ens capacitem ben bé que *avui* cap més estament social ho té tan barat i fàcil com nosaltres...; tal vegada una mica més de facilitats, *encara*, per als companys així que surten de la Facultat. Però com que això em portaria un xic lluny, prometo d'ocupar-me'n un altre dia.

Cordialment demano a tots els companys de prosseguir en el camí de les reflexions al qual fi quedo, com sempre, ben vostre.

Diàlegs exemplars

per

A. ANDREU I CABESTANY

PRIMERES hores d'una tarda de les festes nadalques, en el petit jardí, ple de sol, d'una casa vilatana, la del metge, jove de trenta anys, qui, amb la seva muller de vint i vuit, passa allí una dolça hora de quietud i de repòs, parlant de la seva vida, fins ara feliç. I diuen...

Ell.—Com passa el temps, estimada. Aviat farà cinc anys que som casats, tenim un nen i una nena, rossos i bells com tu; treballant, no sols vivim, sinó que, com comptàvem ara, ja veus les mils pessetes que hem estalviat. I amb salut, encara n'estalviarem més, no sols per poder donar una bona educació als fills, ans també perquè quan siguem vells, si no tenim cap contratemps, puguem tenir un bon recó que ens permeti una vellesa digna i lliure dels maldecaps, molèsties i angúnies d'una professió com la meua que, ja ho veus, fa que un no tingui cap hora segura de repòs...

Ella.—Sí, sóc feliç amb la nostra senzillesa vilatana. Bé saps que la nostra amor no defalleix gens, ben al contrari; els nostres fills l'augmenten i sublimen amb llurs carícies tan dolces. Fins llurs petites entremaliadures ens fan gràcia. Treballant, no sols no ens manca el necessari, sinó que, com tu dius, amb l'enteniment que tenim, fins fem vidriola; però tinc por de l'esdevenidor. No veus que les alegries duren tan poc a la vida, que una sempre pensa en l'endemà?

Ell.—No temis, dona; tenim salut; si no moltes, les necessàries pessetes per subvenir a una malaltia i altres contrarietats, que, com dius bé, la vida porta... no t'amoïnis, dona!

Ella.—Sí, sí; ja ho veig que tens raó en el que em dius que no tinc pas motiu ni raó d'amoïnar-me; però l'instint nostre, el de la dona, sempre fa que pensi en l'endemà, que hi pensi esverada amb la dissort. No veus que en passen tantes, de desgràcies, a la gent, que una sempre pensa que

un dia o altre pot trucar a casa nostra i omplir-nos de tristesa i de llàgrimes!

Ell.—No sé per què ets així. Sembla que no tinguis confiança en el nostre esdevenidor. Sempre tan pessimista! Som joves, treballem, no malgastem. Doncs no t'enquimeris, que molt serà que ens passi res greu.

Ella.—I si ens passava! No recordes el metge d'X, que va estar més de dos anys malalt, despenent el que tenia i el que no tenia? I gràcies que van trobar un substitut que era una bona persona! Era sindicat, te'n recordes?...

Ell.—Prou que me'n recordo. I no sé com goses a parlar-me'n després de l'enuig que em vau dar, tant tu com ell, aquella tarda que va venir, la darrera, en els tres o quatre dies que em va passar la visita, mentre vaig ésser al llit malalt...

Ella.—I què n'has de dir, d'aquell company, que tant de favor ens va fer, que tan bé va complir amb tu? I amb la teua clientela, sense que ens costés res, com saps tu.

Ell.—No, no; no vull dir que en tingui res a dir; com a company, hi vaig quedar molt agraït. Massa va fer, sense conèixer-nos. Sempre me'n recordaré amb simpatia, i sempre li estaré agraït. Ell sí que n'era, de bon company!...

Ella.—Doncs què parles d'enuig, si el pobre no et va agreujar en res? Era tan prudent, tan educat, tan bo, que dubto que mai pugui ofendre ningú...

Ell.—Ell no, ben cert; de les seves idees dissolvents, amb les quals quasi que et convenç a tu, si dura massa dies la meua malaltia, és del que em vaig enutjar, quan ell en parlava. I semblava que tu li donaves la raó... No vas veure que era del Sindicat?...

Ella.—Com que, si el que diu ell és veritat, i ho és, en té, de raó. No sé quina por et fa el Sindicat.

Ell.—I a tu, que ets una dona com cal, bona

esposa, bona mare de família, santa, prudent, religiosa; no t'esgarrafa tan sols la paraula? Uns companys eixelabrats de Barcelona fundaren el Sindicat, segurament com d'altres, els fets del qual no pot abonar cap persona decent.

Ella.—Jo el que sé és que no n'has volgut saber mai res, del Sindicat, ni per les lletres rebudes, ni pels companys que tantes vegades te n'han parlat, sempre amb consideració i estima, enlaira-
rant com a cosa santa llur ideal.

Ell.—Perquè el que en diuen no pot ésser, és impossible.

Ella.—I la filla del teu company M, del poble de B, que mentre va durar la malaltia del seu pare, cinc o sis mesos, va dir que havien cobrat noranta duros cada mes, menys el primer que diu que no es cobra? I la vídua del company C., de Reus, que tu mateix vas sentir com em va dir que també cobrava religiosament cada mes, i això que fa tres o quatre anys que va morir el seu marit? No són fets com tants d'altres que ens n'han contat? No vol dir que les idees d'aquell company que va venir aquells dies a passar-te la visita són sanes i bones, dignes d'estudi i comprovació, per si ens convé que t'inscrivis per assegurar el nostre esdevenidor? I, sobretot, el dels nostres fills, que tots dos per ells vivim, perquè els estimem tant. Perquè, digues, si tu et morissis, com quedarien ells i jo, pobra de mi?

Ell.—No sé per què me les dius, aquestes paraules tan tristes, no sé per què els tens, aquests malts pensaments, precisament sense cap motiu, ara que fruïm les alegries de la vida en plena joventut i gaudim encara de bona salut i treball.

Ella.—Te les dic, no pas per entristir-te, ja que bé saps amb quanta de passió t'estimo. Precisament és l'amor d'esposa i de mare el que m'obre el seny, i em fa pensar en el nostre esdevenidor.

Ell.—També hi penso jo, estimada; per això treballa, estudio, i faig totes les economies que puc, i tu amb tanta bona voluntat m'hi ajudes. I si tinguéssim una dissort, com tu dius, no vull trobar-me desprevintut.

Ella.—I si la dissort fos tan grossa que tu et morissis? Com quedarien els teus fills, i aquesta muller que tant t'estima? Digues!...

Ell.—M'esgarrafa tan sols de parlar-ne... No sé, no ho sé!

Ella.—Doncs convé que hi pensem, i n'hem de parlar, i fer el que fan els altres. Que no veus que quasi t'has quedat sol a la comarca i potser a la província. No et diu res el fet que tots els teus companys siguin del Sindicat? En Tal, que a més de la carrera, té dues hisendes; En Qual, que a ciutat fa els diners que vol, també són del Sindicat. I no et fixes que tots, tots els que te n'han parlat, sempre ho han fet amb satisfacció, sempre lloant-lo? I tu, no sé per què, no els has volgut escoltar mai. Què no ho veus, que si no fos una veritat com un temple, no en fóra tothom?

Ell.—És a dir, que tu voldries que em fes del Sindicat?

Ella.—Què no saps que les poques, les úniques disputes que hem tingut en els cinc anys que portem de matrimoni, sempre han estat per la mateixa cosa? Cada company teu que hem vist, ens ha aconsellat el mateix, que et fessis del Sindicat, perquè si tens una malaltia llarga, una inutilitat, tot el que t'impossibilita per al treball, com ha passat a tants d'altres, puguis tenir un passament que enlloc més no podem cercar; això, pensar en la mort... Creu-me, espòs meu, feste'n i ens donaràs, no sols una pregona alegria, sinó també la tranquil·litat més gran. Llavors si que serem feliços! Passi el que passi, sabrem que tant nosaltres com els nostres tendres fills, no patiran. O quina joia!... Tenir la nostra vida assegurada! Fes-ho!

Ell.—Bé; no ploris i estigues tranquil·la. La nostra felicitat bé val el que em pugui costar d'ésser del teu estimat Sindicat. Encara que no convençut, me'n faré; jo et prometo que avui mateix escriuré demanant la meua entrada...

Un petó puríssim d'esposa enamorada ressonà en el front seré de l'espòs, dins d'aquell jardí vi-latà; el sol se n'anava a la posta, i després d'uns subtils moments de dolça quietud, se sentiren sortir de la casa crits de: "mamà!, mamà!..." Era llur xamosa nena de quatre anys, que amb la criadeta i el nen petit, venia de prendre el sol...

Llavors, l'esposa, bella, luxuriant, tot aixecant-se per anar a omplir de petons els tendres fills del seu cor, deia a l'espòs:

—Ara sí que en sóc, de feliç! Veus? Allò que hem dit! Això és la nostra felicitat. És la vida sublimada per l'amor i santificada per l'ideal.

Consell Administratiu

Acta núm. 125

CONSTITUCIO DEL GRUP IV DE VIDA

A les 22 hores del dia 30 de gener de 1928, es reuneix el Consell Administratiu de la Mutual Mèdica en sessió extraordinària, sota la presidència del Dr. Celis i actuant de Secretari el Dr. Rosell Jané. Hi assisteixen els senyors Consellers Drs. Farrerons, Palau, Bernet, J. Mas Oliver, Domingo, Otero, Coll, Vivancos, Estillas, Ribas i de Marc, i els senyors Inspectors del Sindicat Drs. Joan Santità i Josep Maria Sastre.

Oberta la sessió, s'excusa la no assistència del Dr. Castells.

El senyor President dóna compte del motiu de la present sessió extraordinària, que és, segons fou acordat en la darrera sessió, el de procedir a la constitució del Grup IV de Vida.

A continuació s'examinen les sollicituds presentades, i queda constituït el Grup amb

240 ADMISSIONS

d'altres tants sollicitants que es consideren fundadors.

S'acorda demanar informe facultatiu complementari o ampliació de dades per a les següents sollicituds:

M. C. i C. (núm. 7374), J. T. i C. (número 8928), R. M. i R. (8437), C. C. i G. (6593), N. T. i G. (8187), S. D. i R. (8199), J. R. i D. (8882), M. V. i S. (8933), J. S. i P. (8902), R. M. i C. (8867), J. C. i R. (8632), S. E. i A. (8381), E. C. i C. (8538), A. S. i C. (8285), E. J. i C. (8388), A. T. i P. (8827), A. Q. i L. (8280), E. R. i P. (8173), E. M. i E. (8209), J. G. i F. (8153), A. S. i C. (8155), J. B. i S. (8112), J. C. i G. (7953), H. T. i B. (6445).

S'acorda de deixar sobre la taula la sollicitud núm. 7733, del Dr. D. P. i N.

núm. 7733, del Dr. Domènec Pujadas Nadal.

S'acorda que totes les anteriors sollicituds que resten pendents de resolució, cas d'ésser admeses, donin als sollicitants el caràcter de socis fundadors.

S'acorda igualment que les sollicituds presentades i pendents del pagament de la quota de garantia, cas que dita quota sigui abonada abans de la data de funcionament del Grup, siguin també considerades com de fundadors.

S'acorda que aquest Grup IV de Vida comenci a funcionar a primers de març del present any de 1928, amb l'obligació del pagament de quotes i dret al cobrament de socorsos des d'aquella data.

En compliment de l'acord de la Junta General, que aplica als fundadors dels Grups IV i V de Vida, la quota de compensació aplicada als fundadors del Grup II i III, s'acorda que siguin aplicades aquestes quotes a tots els socis admesos amb el caràcter de fundador, d'acord amb la taula que es detalla en l'acta núm. 102 de la sessió del dia 22 de novembre de 1926.

S'acorda d'ajornar per a la propera reunió el nomenament del Vocal interí, que, per representar aquest Grup, ha de formar part del Consell.

I sense altre assumpte, s'aixeca la sessió a la una hora del dia següent al de començada.

Expedient núm. 27

Vista la demanda de la família del soci mort En Ricard Botey i Ducoing, i als efectes del cobrament de socors reglamentari:

Resultant que En Ricard Botey i Ducoing, natural de Barcelona, nat el dia 24 de setembre de 1855 i inscrit a la Secció de Vida de la Mutual Mèdica amb el número 203 del Grup I de Vida.

Presentats els documents següents:

A) Certificat del dia 5 de gener de 1928, amb

pòlissa de classe octava núm. A. 6495397, expedid per Miquel M. Coma de Calva, jutge municipal suplent del Districte de la Universitat, en el qual consta que En Ricard Botey i Ducoing, de 72 anys d'edat, natural de Barcelona, fill de Josep i Caterina, casat amb Mercè Fontcuberta i Bosch, sense deixar successió, morí el dia 27 de desembre de 1927, a conseqüència de càncer de colon.

B) Nomenament de beneficiaris estès pel propi Dr. Ricard Botey i Ducoing amb model facilitat per la pròpia Mutual Mèdica i firmat per l'interessat En Ricard Botey i Ducoing i pels testimonis En Joan Barba i Riera i En Lluís Condom i Sagarra on hi consten com a beneficiaris expressament designats la seva esposa Mercè Fontcuberta i Bosch i **aquesta premorta, a la Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya**, i en defecte d'aquesta, a l'Hospital Clínic de Barcelona.

C) Certificat del dia 16 d'abril de 1912, lliurat per Narcís Vilarrasa, prev., Secretari de la Parròquia de Nostra Senyora de Betlem, en el qual consta, que el dia 6 de setembre de 1893, el soci Ricard Botey i Ducoing contragué matrimoni amb Na Maria de les Mercès Fontcuberta i Bosch.

D) Certificat del dia 20 de gener de 1928, lliurat per Miquel M.ª Coma de Calva, jutge municipal suplent del districte de la Universitat, estès amb paper segellat amb pòlissa de classe octava núm. A 6518807, en el qual consta que Mercè Fontcuberta i Bosch, viu en el dia de la data.

Acreditada la mort del soci En Ricard Botey i Ducoing.

Resultant que a la seva mort fruïa de tots els drets reglamentaris com a inscrit al Grup I de Vida de la Mutual Mèdica.

Resultant que el soci sinistrat féu nomenament exprès de beneficiaris.

Resultant l'existència de la vídua Mercè Fontcuberta i Bosch.

Entenent que, a tenor de l'apartat B) de l'article 3 del Reglament correspon a dita vídua el subsidi o socors de Vida estatut per l'article 8 del propi Reglament i en son defecte per mort, a la Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya, i en defecte d'aquesta, a l'Hospital Clínic de Barcelona.

Vistes les disposicions pertinents al cas,

Procedeix

Primer. Que s'aprovi el present expedient.

Segon. Que es destinin 10.000 pessetes i s'inverteixin en valors per tal de produir la pensió de 100 pessetes mensuals, tal i conforme tot ho disposa l'article 8 del Reglament.

Tercer. Que mensualment es lliurin 100 pessetes en concepte de pensió, durant els 120 mesos consecutius següents al de la mort d'En Ricard Botey i Ducoing a la senyora Mercè Fontcuberta i Bosch, i, en son defecte per mort, a la Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya, i, en defecte d'aquesta, a l'Hospital Clínic de Barcelona, els quals, en el seu temps i en el seu cas, hauran d'ésser aprovats per acord del Consell Administratiu.

Ço que sotmeto al més alt criteri del Consell Administratiu.

Barcelona, 18 de febrer de 1928.—*El Secretari.*

El Consell administratiu de la Mutual Mèdica, en sessió del dia d'avui, conformant-se amb el criteri sustentat i resolució proposta en el present expedient l'aprova en tots els seus extrems.

Barcelona, 20 de febrer de 1928.

Expedient núm. 28

Vista la demanda de Trinitat Borbolla com a beneficiària del soci mort N'Enric Tejero i Higuera, i als efectes del cobrament de socors:

Resultant que N'Enric Tejero i Higuera, natural de Madrid, nat al dia 15 de juliol de 1868 i inscrit a la Secció de Vida de la Mutual Mèdica amb el núm. 143 del Grup I de Vida.

Presentats els documents següents:

A) Certificat del dia 27 de gener de 1928, amb pòlissa de classe octava, núm. A 6552015, expedid per Pere M.ª Vedruna, jutge municipal encarregat del districte Civil de les Drassanes, en el qual consta que N'Enric Tejero i Higuera, de cinquanta cinc anys d'edat, natural de Madrid, fill de Miquel i Juliana, morí el dia nou de desembre de 1927, a conseqüència de bronco-neumònia.

B) Nomenament de beneficiaris estès pel propi N'Enric Tejero i Higuera, amb model facilitat per la Mutual Mèdica i firmat per l'interes-

sat, i els testimonis Joaquim Homs i Parellada i Joan Cordomi, on hi consten com a beneficiaris expresament designats, la Sra. Maria de la Trinitat Justa Borbolla i González, i, aquesta premorta, a la seva filla Enriqueta, i en defecte, al seu nebot Rafael Tejero i Higuera.

C) Certificat del dia 12 de gener de 1928, estès en paper segellat de classe octava, número A 3907983, lliurat per Josep M.ª Noriega González i Posada, jutge municipal encarregat del Registre Civil d'Homs i en el terme del partit judicial de Cangas d'Onís, província d'Oviedo, visat per Jesús G. Robés i Menéndez, Notari de Cangas d'Onís i legalitzat pel jutge de primera instància d'aquesta població, firmat amb lletra il·legible; en el qual consta que el dia 10 de juliol de 1883 fou anotat en aquell registre civil el naixement d'una nena a la qual foren posats els noms de Maria de la Trinitat Justa, essent filla d'Higini Borbolla i Tudanzas i Filomena González i Suárez.

D) Certificat del dia 24 de gener de 1928, amb pòlissa de classe octava, núm. A 6552010, lliurat per Pere M.ª de Vedruna, jutge municipal del districte de les Drassanes d'aquesta capital, en el qual consta que Maria de la Trinitat Borbolla i González, viu el dia de la data.

Acreditada la mort del soci N'Enric Tejero i Higuera.

Resultant que a la seva mort fruïa de tots els drets reglamentaris com a inscrit al Grup I de Vida de la Mutual Mèdica.

Resultant que el soci sinistrat féu nomenament exprés de beneficiaris.

Resultant l'existència de Maria de la Trinitat Borbolla González.

Entenent que, a tenor de l'apartat B de l'article 3 del Reglament correspon a dita senyora Maria de la Trinitat Borbolla i González, el subsidi o socors de vida estatut per l'article 8 del propi Reglament, i en son defecte per mort, a la seva filla Enriqueta i en defecte d'ambdues, al seu nebot Rafael Tejero i Higuera.

Vistes les disposicions pertinents al cas,

Procedeix

Primer. Que s'aprovi el present expedient.

Segon. Que es destinin 10.000 pessetes i s'inverteixin en valors per tal de produir la pen-

sí de 100 pessetes mensuals, tal i conforme tot ho disposa l'article 8 del Reglament.

Tercer. Que mensualment es lliurin 100 pessetes en concepte de pensió, durant els 120 mesos consecutius següents al de la mort de N'Enric Tejero i Higuera, a la senyora Maria de la Trinitat Borbolla i González, i, en son defecte per mort, a la seva filla Enriqueta, i en defecte d'aquesta, al seu nebot En Rafael Tejero i Higuera, els quals, en el seu temps i en el seu cas, hauran d'ésser aprovats per acord del Consell Administratiu.

Ço que sotmeto al més alt criteri del Consell Administratiu.

Barcelona, 18 de febrer de 1928.—*El Secretari.*

El Consell administratiu de la Mutual Mèdica, en sessió del dia d'avui, conformant-se amb el criteri sustentat i resolució proposta en el present expedient l'aprova en tots els seus extrems.

Barcelona, 20 de febrer de 1928.

Expedient núm. 29

Vista la demanda de la família del soci mort En Josep M.ª Terricabras i Comella, i als efectes del cobrament del socors reglamentari:

Resultant que En Josep M.ª Terricabras i Comella, natural de Vich, nat el dia 12 de setembre de 1878 i inscrit a la Sección de Vida de la Mutual Mèdica amb el número 599 del Grup I.

Presentats els documents següents:

A) Certificat del dia 13 de gener de 1928, expedit per Joaquim Vilaplana i Pujolà, jutge municipal de la ciutat de Vich, en el qual consta que En Josep M.ª Terricabras i Comella, de quaranta nou anys d'edat, natural de Vich, fill d'Andreu i de Miquela, casat amb Dolors Fatjó i Marsal, del qual matrimoni deixa tres fills anomenats Montserrat, Josep M.^a i Maria dels Angels, morí el dia 9 de gener de 1928, a conseqüència de febre tifoidea.

B) Certificat del dia 24 de gener de 1928, expedit per Josep Mariner i Mogas, jutge municipal encarregat del Registre Civil de Sarriana, en el qual consta que el dia 22 de setembre de 1903 es celebrà el matrimoni d'En Josep M.ª Terricabras i Comella amb Na Dolors Fatjó i Marsal.

C) Certificat del dia 18 de gener de 1928, ex-

pedit per Joaquim Vilaplana i Pujolà, jutge municipal de Vich, en el qual consta que Dolors Fatjó i Marsal, vídua de Terricabras, viu el dia de la data.

Acreditada la mort del soci En Josep M.ª Terricabras i Comella.

Resultant que a la seva mort fruïa de tots els drets reglamentaris com a inscrit al Grup I de Vida de la Mutual Mèdica.

Resultant el soci sinistrat comprès en l'apartat C) de l'article 3 del Reglament, per quan no féu la designació per escrit de beneficiaris expressos, conforme determina l'apartat B) del mateix article.

Resultant l'existència de la vídua Dolors Fatjó i Marsal.

Entenent que, a tenor de l'apartat C) de l'article 3 del Reglament, correspon a dita vídua i, en son defecte per mort, als seus successors per l'ordre establert pel propi apartat C) de l'article 3, el subsidi o socors de Vida estatut per l'article 8 del mateix.

Vistes les disposicions pertinents al cas,

Procedeix

Primer. Que s'aprovi el present expedient.

Segon. Que es destinin 10.000 pessetes i s'inverteixin en valors per tal de produir la pensió de 100 pessetes mensuals, tal i conforme tot ho disposa l'article 8 del Reglament.

Tercer. Que mensualment es lliurin 100 pessetes en concepte de pensió, durant 120 mesos consecutius següents al de la mort d'En Josep M.ª Terricabras i Comella, a la senyora Dolors Fatjó i Marsal, i, en defecte per mort, als successors assenyalats en l'apartat C) de l'article 3 del Reglament, els qual, en el seu temps i en el seu cas, hauran d'ésser aprovats per acord del Consell.

Ço que sotmeto al més alt criteri del Consell Administratiu.

Barcelona, 18 de febrer de 1928.—*El Secretari.*

El Consell administratiu de la Mutual Mèdica, en sessió del dia d'avui, conformant-se amb el criteri sustentat i resolució proposta en el present expedient l'aprova en tots els seus extrems.

Barcelona, 20 de febrer de 1928.

Moviment de socis

ADMISSIONS

ADMISSIONS NO PUBLICADES PER OMISSIÓ

GRUP I D'INVALIDESA

- 1859.—Sala i Castellà, Albert
- 1860.—San i Ricart, Ramon
- 1861.—Serret i Tristany, Josep
- 1862.—Soler i Biel, Manuel
- 1863.—Vanrell i Camps, Bartomeu
- 1864.—Castella i Escabrós, Antoni
- 1865.—Amengual i Vallespir, Sebastià
- 1866.—Vilanova i Montiu, F. X.
- 1867.—Viusà i Humbert, Salvador
- 1868.—Raventós i Bordoy, Jacint
- 1869.—Badosa i Campaña, Celestí

GRUP II D'INVALIDESA

- 1415.—Serret i Tristany, Josep
- 1416.—Soler i Biel, Manuel
- 1417.—Reventós i Bordoy, Jacint
- 1418.—Rodà i Fiella, Teodor
- 1419.—Badosa i Campaña, Celestí
- 1420.—Vers i Currià, Frederic
- 1421.—Salord i Menéndez, Manuel
- 1422.—Morey i Antich, Antoni

GRUP III D'INVALIDESA

- 1146.—Rourera i Plà, Joaquim M.
- 1147.—Rover i Motta, Jaume
- 1148.—Sais i Playa, Trinitat
- 1149.—Sala i Castellà, Albert
- 1150.—Sala i Juvinyà, Salvador
- 1151.—San i Ricart, Ramon
- 1152.—Serret i Tristany, Josep
- 1153.—Soler i Biel, Manuel
- 1154.—Vanrell i Camps, Bartomeu
- 1155.—Vidal i Ferrer, Carles
- 1156.—Vintró i Vergés, Andreu
- 1157.—Reventós i Bordoy, Jacint
- 1158.—Budó i Batlle, Eduard
- 1159.—Tort i Artigas, Isidre
- 1160.—Badosa i Campaña, Celestí
- 1161.—Vers i Currià, Frederic
- 1162.—Salord i Menéndez, Manuel

GRUP IV D'INVALIDESA

- 731.—Sais i Playa, Trinitat
- 732.—Sala i Juvinyà, Salvador
- 733.—Samsó i Cabrer, Josep
- 734.—San i Ricart, Ramon
- 735.—Serret i Tristany, Josep
- 736.—Solà i Espriu, Ricard
- 737.—Soler i Torrents, Joan
- 738.—Torrademé i Moliné, Josep
- 739.—Vidal i Ferrer, Carles
- 740.—Reventós i Bordoy, Jacint
- 741.—Viladevall i Matheu, Lluís
- 742.—Budó i Batlle, Eduard

- 743.—Vers i Currià, Frederic
- 744.—Salord i Menéndez, Manuel

GRUP V D'INVALIDESA

- 606.—Samsó i Cabrer, Josep
- 607.—San i Ricart, Ramon
- 608.—Serret i Tristany, Josep
- 609.—Solà i Espriu, Ricard
- 610.—Soler i Torrents, Joan
- 611.—Vidal i Ferrer, Carles
- 612.—Viladevall i Matheu, Lluís
- 613.—Reventós i Bordoy, Jacint
- 614.—Budó i Batlle, Eduard
- 615.—Salord i Menéndez, Manuel

ADMISSIONS CORRENTS

GRUP I D'INVALIDESA

- 1905.—Ferrer i Aulet, Antoni
- 1906.—Ferret i Obrador, Gabriel
- 1907.—Gich i Romañach, Joan de D.
- 1908.—Girona i Llagostera, Daniel
- 1909.—Guasc i Rodríguez, Jaume
- 1910.—Janer i Rosselló, Joan
- 1911.—Lluch i Arbós, Antoni
- 1912.—Manzano i Font, Samuel
- 1913.—Marimón i Carbonell, Joan
- 1914.—Mas de Xaxas i Prat, Salvador
- 1915.—Mesquida i Garcias, Damià
- 1916.—Moll i Carrió, Joan
- 1917.—Moner i Joan, Baltasar
- 1918.—Montserrat i Quetglas, Bartomeu
- 1919.—Mulet i Gomila, Joan
- 1920.—Muntaner i Palmer, Joan
- 1921.—Oliver i Frontera, Antoni
- 1922.—Oliver i Noguera, Jaume
- 1923.—Pizà i Cañellas, Lluís
- 1924.—Ramis i Campllonch, Antoni
- 1925.—Regàs i Masferrer, Carles
- 1926.—Reynés i Font, Antoni
- 1927.—Ribas i Borràs, Bartomeu
- 1928.—Riera i Bauzá, Antoni
- 1929.—Riera i Domingo, Melcior
- 1930.—Riera i Trullàs, Carles
- 1931.—Rocosa i Palet, Emili
- 1932.—Roig i Cluet, Ramon
- 1933.—Rosselló i Marcó, Marian
- 1934.—Roura i Oxandeberro, F. Xavier
- 1935.—Sagrístà i Llompart, Adolf
- 1936.—Sampietro i Rodrigo, Antoni
- 1937.—Sancho i Sagaz, Francesc
- 1938.—Sancho i Servera, Sebastià
- 1939.—Sanjuà i Perpiñà, Lluís
- 1940.—Soler i Matas, Sebastià
- 1941.—Solivellas i Llampayes, Jaume
- 1942.—Solà i Tuñí, Francesc
- 1943.—Torres i Alonso, Carles de
- 1944.—Trián i Barceló, Joan

- 1945.—Trias i Pujol, Antoni
- 1946.—Vanrell i Camps, Bartomeu
- 1947.—Verd i Sastre, Josep
- 1948.—Aguiló i Piña, Francesc de Sales
- 1949.—Alberti i Vanrell, Antoni
- 1950.—Bruna i Danglad, Lluís
- 1951.—Calafell i Nadal, Miquel
- 1952.—Mallat i Lluch, Tomàs
- 1953.—Pedro i Pons, Agustí
- 1954.—Platero i Diosdado, Rafael
- 1955.—Rocha i Carlotta, Alfred
- 1956.—Roselló i Coll, Francesc
- 1957.—Sala i Dinarés, Josep
- 1958.—Sauqué i Basté, Pere
- 1959.—Serra i Salsas, Francesc
- 1960.—Tragant i Carles, Josep
- 1961.—Trias i Maxenchs, Alfons
- 1962.—Vila i Badia, Domènec
- 1963.—Vila i Pelegrí, Miquel
- 1964.—Font i Feliu, Sebastià
- 1965.—Gajo i Pagés, Josep
- 1966.—Alemany i Vall, Antoni
- 1967.—Barbosa i Gelabert, Josep
- 1968.—Galofré i Auger, Artur
- 1969.—Llovera i Vilà, Josep
- 1970.—Peiró i Comes, Jaume
- 1971.—Pere i Raluy, Josep
- 1972.—Pérez i Amat, Josep
- 1973.—Rosés i Bruzos, Enric
- 1974.—Rovira i Vandrell, Josep M.
- 1975.—Serralta i Suñé, Andreu
- 1976.—Teixidor i Cabruja, Josep M.
- 1977.—Trueta i Secchi, Rafael
- 1978.—Valdés i Guzman, Francesc
- 1979.—Valenzuela i Ladària, Joan
- 1980.—Lafuente i Uclay, Ferran
- 1981.—Cama i Dausà, Joan

GRUP II D'INVALIDESA

- 1459.—Fonolleda i Solà, Miquel
- 1460.—Fontbona i Ventosa, Josep
- 1461.—Gich i Romañach, Joan de D.
- 1462.—Giménez i Oliveros, Pere
- 1463.—Guasp i Rodríguez, Jaume
- 1464.—Janer i Roselló, Joan
- 1465.—Llorens i Ribas, Marcell de
- 1466.—Manzano i Font, Samuel
- 1467.—Marimon i Carbonell, Joan
- 1468.—Mas i Ortega, Pompeu
- 1469.—Mató i Escarnus, Rafael
- 1470.—Mesquida i Garcias, Damià
- 1471.—Moll i Carrió, Joan
- 1472.—Montserrat i Quetglas, Bartomeu
- 1473.—Mulet i Gomila, Joan
- 1474.—Muntaner i Palmer, Joan
- 1475.—Oliver i Frontera, Antoni
- 1476.—Oliver i Noguera, Jaume
- 1477.—Peyrí i Rocamora, Josep M.
- 1478.—Pi i Suñer, August
- 1479.—Pigem i Tarré, Francesc

1480.—Pizà i Cañellas, Lluís
 1481.—Pons i Marquès, Llorens
 1482.—Pou i Font, Josep
 1483.—Puigmartí i Prats, Antoni
 1484.—Ramis i Campllonch, Antoni
 1485.—Reynès i Font, Antoni
 1486.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 1487.—Riera i Bauzà, Antoni
 1488.—Riera i Domingo, Melcior
 1489.—Riera i Trullàs, Carles
 1490.—Riu i Tarroja, Salvador
 1491.—Rocosa i Palet, Emili
 1492.—Roig i Cluet, Ramon
 1493.—Rosselló i Marcó, Marian
 1494.—Sagrístà i Llompart, Adolf
 1495.—Salvat i Llauredó, Tomàs
 1496.—Sampietro i Modrego, Antoni
 1497.—Sancho i Sagaz, Francesc
 1498.—Sancho i Servera, Sebastià
 1499.—Schmid i Sevalet, Carles
 1500.—Serrat i Puigbó, Antoni
 1501.—Solà i Esteve, Bonaventura
 1502.—Soler i Bertot, Pere
 1503.—Soler i Martín, Manuel
 1504.—Soler i Matas, Sebastià
 1505.—Solivellas i Llampayes, Jaume
 1506.—Torres i Alonso, Carles de
 1507.—Trián i Barceló, Joan
 1508.—Trias i Pujol, Antoni
 1509.—Valeta i Farrerons, Xavier
 1510.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 1511.—Vanrell i Camps, Bartomeu
 1512.—Verd i Sastre, Josep
 1513.—Xercavins i Romeu, Francesc P.
 1514.—Aguiló i Piña, Francesc S.
 1515.—Alberti i Vanrell, Antoni
 1516.—Bruna i Danglad, Lluís
 1517.—Campins i Moll, Rafael
 1518.—Canal i Cert, Joan
 1519.—Cruz i Reig, Francesc de la
 1520.—Llop i Esquerda, Ramon
 1521.—Mallat i Lluch, Tomàs
 1522.—Monforte i Vives, Ramon
 1523.—Pedro i Pons, Agustí
 1524.—Platero i Diosdado, Rafael
 1525.—Rocha i Carlotta, Alfred
 1526.—Roselló i Coll, Francesc
 1527.—Sauqué i Basté, Pere
 1528.—Serra i Salsas, Francesc
 1529.—Tragant i Carles, Josep
 1530.—Vila i Badia, Domènec
 1531.—Gajo i Pagès, Josep
 1532.—Guerra del Rio, Francesc
 1533.—Barbosa i Gelabert, Josep
 1534.—Escalas i Real, Jaume
 1535.—Galofré i Auger, Artur
 1536.—Meléndez i Correa, Hèctor
 1537.—Pérez i Amat, Josep
 1538.—Recasens i Comes, Daniel
 1539.—Regàs i Masferrer, Carles
 1540.—Rovira i Vandrell, Josep M.^a
 1541.—Sanjuan i Perpiñà, Lluís
 1542.—Sanz i Agramonte, Lluís
 1543.—Teixidor i Cabruja, Josep M.^a
 1544.—Valdés i Guzmán, Francesc
 1545.—Valenzuela i Ladària, Joan
 1546.—Villar i Recio, Nicolau
 1547.—Lafuente i Ucelay, Ferran
 1548.—Cama i Dausà, Joan

GRUP III D'INVALIDESA

1199.—Guasp i Rodríguez, Jaume
 1200.—Guinot i Olucha, Antoni
 1201.—Xercavins i Romeu, Francesc P.

1202.—Janer i Rosselló, Joan
 1203.—Jober i Planas, Joan
 1204.—Llorens i Ribas, Marçal de
 1205.—Manzano i Font, Samuel
 1206.—Marimón i Carbonell, Joan
 1207.—Martí i Palet, Martí
 1208.—Mas i Ortiga, Pompeu
 1209.—Mató i Escarnús, Rafael
 1210.—Mesquida i Garcias, Damià
 1211.—Nubiola i Espinós, Pere
 1212.—Oliver i Frontera, Antoni
 1213.—Oliver i Noguera, Jaume
 1214.—Parellada i Ginebreda, Julià
 1215.—Peyri i Rocamora, Josep M.
 1216.—Pi i Suñer, Agustí
 1217.—Pigem i Tarre, Francesc
 1218.—Planella i Buscarons, Vicents
 1219.—Pons i Marquès, Llorenç
 1220.—Pou i Font, Josep
 1221.—Prats i Comas, Santiago
 1222.—Puigmartí i Prats, Antoni
 1223.—Queraltó i Guardia, Francesc
 1224.—Ramis i Campllonch, Antoni
 1225.—Reynès i Font, Antoni
 1226.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 1227.—Riera i Bauzà, Antoni
 1228.—Riera i Domingo, Melcior
 1229.—Riera i Trullàs, Carles
 1230.—Riu i Tarroja, Salvador
 1231.—Rocosa i Palet, Emili
 1232.—Roig i Cluet, Ramon
 1233.—Roig i Esteve, Josep
 1234.—Sagrístà i Llompart, Adolf
 1235.—Salvat i Llauredó, Tomàs
 1236.—Sampietro i Rodrigo, Antoni
 1237.—Sancho i Sagaz, Francesc
 1238.—Sancho i Servera, Sebastià
 1239.—Schmid i Sevalet, Carles
 1240.—Serrat i Puigbó, Antoni
 1241.—Solà i Esteve, Bonaventura
 1242.—Soler i Bertot, Pere
 1243.—Soler i Fabregat, Francesc
 1244.—Soler i Farnés, Salvador
 1245.—Soler i Martín, Manuel
 1246.—Torres i Alonso, Carles de
 1247.—Trián i Barceló, Joan
 1248.—Trias i Pujol, Antoni
 1249.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 1250.—Vanrell i Camps, Bartomeu
 1251.—Aguiló i Piña, Francesc de S.
 1252.—Alberti i Vanrell, Antoni
 1253.—Blay i Pigrau, Andreu
 1254.—Bruna i Danglad, Lluís
 1255.—Campins i Moll, Rafael
 1256.—Cruz i Reig, Francesc de la
 1257.—Cullerès i Mirada, Francesc
 1258.—Mallat i Lluch, Tomàs
 1259.—Marquès i Sala, Ramir
 1260.—Moragues i Ramon, Josep
 1261.—Pedro i Pons, Agustí
 1262.—Platero i Diosdado, Rafael
 1263.—Rocha i Carlotta, Alfred
 1264.—Roselló i Coll, Francesc
 1265.—Sauqué i Basté, Pere
 1266.—Serra i Salsas, Francesc
 1267.—Tragant i Carles, Josep
 1268.—Vila i Badia, Domènec
 1269.—Gajo i Pagès, Josep
 1270.—Guerra del Rio, Francesc
 1271.—Comas i Cladera, Jaume
 1272.—Galofré i Auer, Artur
 1273.—Meléndez i Correa, Hèctor
 1274.—Monforte i Vives, Ramon
 1275.—Pérez i Amat, Josep
 1276.—Recasens i Comes, Daniel
 1277.—Ribalta i Vilaplana, Antoni
 1278.—Povira i Vandrell, Josep M.^a

1279.—Salse i Boldú, Ramon
 1280.—Sanjuan i Perpiñà, Lluís
 1281.—Sanz i Agramonte, Lluís
 1282.—Teixidor i Cabruja, Josep M.^a
 1283.—Valdés i Guzmán, Francesc
 1284.—Valenzuela i Ladària, Joan
 1285.—Villar i Recio, Nicolau
 1286.—Xipell de Gallart, Angel
 1287.—Escofet i Tongay, Ferran
 1288.—Ysern i Hombravella, Jaume
 1289.—Lafuente i Ucelay, Ferran
 1290.—Cama i Dausà, Joan

GRUP IV D'INVALIDESA

781.—Mas i Ortiga, Pompeu
 782.—Masdevall i Riberas, Joan de
 783.—Mesquida i Garcias, Damià
 784.—Monells i Gou, Joan
 785.—Montal i Rius, Josep
 786.—Nogués i Gurri, Lluís G.
 787.—Nubiola i Espinós, Pere
 788.—Oliu i Cubias, Leopold
 789.—Oliver i Durand, Joan
 790.—Palau i Casellas, Josep
 791.—Palau i Simó, Miquel
 792.—Parellada i Ginebreda, Julià
 793.—Peyri i Rocamora, Josep M.
 794.—Pi i Suñer, August
 795.—Piña i Aguiló, Raimond
 796.—Planas i Creixell, Artur
 797.—Planella i Buscarons, Vicents
 798.—Ramentol i Rifà, Salvador
 799.—Ramis i Capllonch, Antoni
 800.—Reynès i Font, Antoni
 801.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 802.—Riera i Trullàs, Carles
 803.—Rocosa i Palet, Emili
 804.—Roig i Cluet, Ramon
 805.—Roig i Esteve, Josep
 806.—Rosich i Castells, Antoni
 807.—Sabaté i Cantó, Miquel
 808.—Salvat i Llauredó, Tomàs
 809.—Sampietro i Modrego, Antoni
 810.—Sánchez i Llistosella, Felip
 811.—Sancho i Sagaz, Francesc
 812.—Sant i Canal, Domènec
 813.—Schmid i Sevalet, Carles
 814.—Serra i Tous, Josep M.
 815.—Serrat i Puigbó, Antoni
 816.—Soler i Dopff, Joaquim
 817.—Soler i Fabregat, Francesc
 818.—Soler i Martín, Manuel
 819.—Tobella i Vila, Mari
 820.—Trincheria i Güitó, Marcial de
 821.—Trias i Pujol, Antoni
 822.—Trullols i Fusté, Josep
 823.—Turró i Causa, Mateu
 824.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 825.—Vanrell i Camps, Bartomeu
 826.—Vila i Sabater, Narcís
 827.—Xercavins i Romeu, Francesc de P.
 828.—Belli i Castiel, Epifani
 829.—Bruna i Danglad, Lluís
 830.—Campins i Moll, Rafael
 831.—Cava i Comabella, Josep
 832.—Cruz i Reig, Francesc de la
 833.—Cullerès i Mirada, Francesc
 834.—Fecé i Perinet, Josep M.^a
 835.—González i Corominas, Telesfor
 836.—Gratacós i Daban, Arquímides
 837.—Mallat i Lluch, Tomàs
 838.—Marquès i Sala, Ramir
 839.—Moragues i Ramon, Josep
 840.—Pedro i Pons, Agustí

841.—Platero i Diosdado, Rafael
 842.—Ros i Costa, Lluís
 843.—Sauqué i Basté, Pere
 844.—Tragant i Carles, Josep
 845.—Vila i Badia, Domènec
 846.—Gajo i Pagès, Josep
 847.—Llauradó i Clavé, Francesc
 848.—Artigalàs i Garriga, Fructuós
 849.—Claverol i Fenosa, Josep
 850.—Comas i Cladera, Jaume
 851.—Cosp i Sirvent, Enric
 852.—Galofré i Auger, Artur
 853.—Meléndez i Correrà, Hèctor
 854.—Pérez i Amat, Josep
 855.—Recasens i Comas, Daniel
 856.—Ribalta i Vilaplana, Antoni
 857.—Rovira i Vandrell, Josep M.^a
 858.—Russinyol i Tor, Santiago
 859.—Sanjuan i Perpiñà, Lluís
 860.—Sanz i Agramonte, Lluís
 861.—Teixidor i Cabruja, Josep M.^a
 862.—Valdés i Guzmán, Francesc
 863.—Xipell de Gallart, Angel
 864.—Isern i Hombrevella, Jaume
 865.—Lafuente i Ucelay, Ferran
 866.—Cama i Dausà, Joan

GRUP V D'INVALIDESA

044.—Fontbona i Ventosa, Josep
 045.—Gich i Romànach, Joan de D.
 046.—Guasp i Rodríguez, Jaume
 047.—Llorens i Mauri, Joaquim de
 048.—Magriñà i Banús, Joan
 049.—Manzano i Font, Samuel
 050.—Margens i Romagosa, Marian
 051.—Marimon i Carbonell, Joan
 052.—Martorell i Carbonell, Peiaí
 053.—Masdevall i Riberas, Joan
 054.—Monells i Gou, Joan
 055.—Montal i Riús, Josep
 056.—Noguera i Molins, Josep
 057.—Nogués i Gurri, Lluís G.
 058.—Nubiola i Espinós, Pere
 059.—Oliu i Cubias, Leopold
 060.—Oliver i Durand, Joan
 061.—Palau i Casellas, Josep
 062.—Palau i Simó, Miquel
 063.—Peyri i Rocamora, Josep M.
 064.—Pi i Suñer, August
 065.—Planas i Creixell, Artur
 066.—Planas i Molins, Josep
 067.—Ramentol i Rifà, Salvador
 068.—Ramis i Capllonch, Antoni
 069.—Reynés i Font, Antoni
 070.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 071.—Riera i Trullas, Carles
 072.—Rocosa i Palet, Emili
 073.—Roig i Cluet, Ramon
 074.—Roig i Esteve, Josep
 075.—Resich i Castells, Antoni
 076.—Sala i Lladó, Joan
 077.—Sabaté i Cantó, Angel
 078.—Salvat i Llauradó, Tomàs
 079.—Sampietro i Modrego, Antoni
 080.—Sant i Canal, Domènec
 081.—Schmid i Sevalles, Carles
 082.—Serra i Tous, Josep M.^a
 083.—Soler i Dopff, Joaquim
 084.—Soler i Fabregat, Francesc
 085.—Soler i Martin, Manuel
 086.—Tobella i Vila, Magi
 087.—Trincheria i Guító, Marcial de
 088.—Trias i Pujol, Antoni
 089.—Trullols i Fusté, Josep
 090.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 091.—Vila i Sabater, Narcís

692.—Xercavins i Romeu, Francesc de P.
 693.—Bruna i Danglad, Lluís
 694.—Campins i Moll, Rafael
 695.—Cava i Comabella, Josep
 696.—Cullerès i Mirada, Francesc
 697.—Fecé i Periquet, Josep M.^a
 698.—González i Corominas, Telesfor
 699.—Gratacós i Daban, Arquímides
 700.—Mallat i Lluch, Tomàs
 701.—Marquès i Sala, Ramir
 702.—Pedro i Pons, Agustí
 703.—Platero i Diosdado, Rafael
 704.—Sauqué i Basté, Pere
 705.—Tragant i Carles, Josep
 706.—Gajo i Pagès, Josep
 707.—Llauradó i Clavé, Francesc
 708.—Artigalàs i Garriga, Fructuós
 709.—Claverol i Fenosa, Josep
 710.—Corominas i Moll, Joan
 711.—Cosp i Sirvent, Enric
 712.—Freixa i Barra, Sebastià
 713.—Galés i Pujol, Adolf
 714.—Galofré i Auger, Artur
 715.—Nadal i Ribas, Josep
 716.—Pérez Amat, Josep
 717.—Puigercós i Oller, Bonaventura
 718.—Recasens i Comes, Daniel
 719.—Ribalta i Vilaplana, Antoni
 720.—Rovira i Vandrell, Josep M.^a
 721.—Russinyol i Tor, Santiago
 722.—Sanjuan i Perpiñà, Lluís
 723.—Sanz i Agramonte, Lluís
 724.—Teixidor i Cabruja, Josep M.^a
 725.—Valdés i Guzmán, Francesc
 726.—Xipell de Gallart, Angel
 727.—Isern i Hombrevella, Jaume
 728.—Lafuente i Ucelay, Ferran
 729.—Cama i Dausà, Joan

GRUP I DE VIDA

878.—Rodà i Fiella, Teodor
 879.—Badosa i Campanà, Celestí
 880.—Agustí i Trilla, Jaume
 881.—Albadalejo i Guardiola, Carles
 882.—Alomar i Estades, Antoni
 883.—Arnau i Vadell, Jaume
 884.—Bach i Rexach, Lluís
 885.—Bach i Tudela, Blai
 886.—Barnert i Rieger, Ricard
 887.—Bayo i Martínez, Eduard
 888.—Botey i Candelich, Josep
 889.—Buxó i Martínez, Polí
 890.—Camps i Parcet, Joaquim
 891.—Carulla i Ambrós, Octavi
 892.—Casamada i Mauri, Ignasi
 893.—Colom i Ribé, Josep
 894.—Conill i Mataró, Esteve
 895.—Darder i Cànaves, Bartomeu
 896.—Estarellas i Pascual, Antoni
 897.—Fàbrega i Serra, Josep
 898.—Ferran i Janer, Joan
 899.—Ferrer i Aulet, Antoni
 900.—Fitó i Jubany, Angel
 901.—Galceran i Borrell, Artur
 902.—Gich i Romànach, Joan de D.
 903.—Giménez i Oliveros, Pere
 904.—Llorens i Centelles, Francesc
 905.—Llorens i Vila, Marçal de
 906.—Lluch i Arbós, Antoni
 907.—Manzano i Font, Samuel
 908.—Maqueda i Muñoz, David
 909.—Marimón i Carbonell, Joan
 910.—Masdevall i Riberas, Joan de

911.—Montserrat i Quetglas, Bartomeu
 912.—Mulet i Gomila, Joan
 913.—Noguera i Molins, Josep
 914.—Oliver i Frontera, Antoni
 915.—Pi i Suñer, August
 916.—Pijoan i Soteras, Baltasar
 917.—Pizà i Cañellas, Lluís
 918.—Pou i Font, Josep
 919.—Puigmartí i Prats, Antoni
 920.—Ramis i Capllonch, Antoni
 921.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 922.—Riera i Trullas, Carles
 923.—Roca i Planas, Pere
 924.—Roig i Soler, Antoni
 925.—Rosselló i Marcó, Marian
 926.—Sancho i Sagaz, Francesc
 927.—Serrat i Puigbó, Antoni
 928.—Solà i Carrió, Ricard
 929.—Soler i Bertot, Pere
 930.—Soler i Matas, Sebastià
 931.—Torrelló i Casanovas, Jaume
 932.—Trias i Pujol, Antoni
 933.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 934.—Vallory i Carreras, Juli
 935.—Vanrell i Camps, Bartomeu
 936.—Verd i Sastre, Josep
 937.—Verdaguer i Antich, Francesc
 938.—Vila i Sabater, Josep M.^a
 939.—Aguiló i Piña, Francesc de S.
 940.—Albert i Vanrell, Antoni
 941.—Argemí i Lacoma, Josep
 942.—Bruna i Danglad, Lluís
 943.—Calafell i Nadal, Miquel
 944.—Campins i Moll, Rafael
 945.—Marquès i Sala, Ramir
 946.—Peyri i Rocamora, Antoni
 947.—Platero i Diosdado, Rafael
 948.—Reynés i Font, Gaspar
 949.—Rocha i Carlotta, Alfred
 950.—Roselló i Coll, Francesc
 951.—Sala i Oliveras, Lluís
 952.—Sauqué i Basté, Pere
 953.—Serra i Salsas, Francesc
 954.—Vila i Badia, Domènec
 955.—Font i Feliu, Sebastià
 956.—Gajo i Pagès, Josep
 957.—Llauradó i Clavé, Francesc
 958.—Barbosa i Gelabert, Josep
 959.—Escalas i Real, Jaume
 960.—Galofré i Auger, Artur
 961.—Pere i Raluy, Josep
 962.—Pérez i Amat, Josep
 963.—Recasens i Comes, Daniel
 964.—Roura i Aragonès, Josep
 965.—Tomàs i Subirà, Lluís
 966.—Tragant i Carles, Josep
 967.—Valdés i Guzmán, Francesc
 968.—Valenzuela i Ladària, Joan
 969.—Vanrell i Cruells, Joan
 970.—Villar i Recio, Nicolau
 971.—Xipell de Gallart, Angel

GRUP II DE VIDA

636.—Casamada i Mauri, Ignasi
 637.—Claveria i Ventura, J. Josep
 638.—Colom i Ribé, Josep
 639.—Conill i Mataró, Esteve
 640.—Darder i Cànaves, Bartomeu
 641.—Estarellas i Pascual, Antoni
 642.—Fàbrega i Sena, Josep
 643.—Fontanet i Sagrera, Ramir
 644.—Formiguera i Manén, Lleó
 645.—Franco i López, Ildefons
 646.—Galceran i Borrell, Artur
 647.—Gich i Romànach, Joan de D.

648.—Joher i Planas, Joan
 649.—Llorens i Centelles, Francesc
 650.—Llorens i Ribas, Marcell de
 651.—Manzano i Font, Samuel
 652.—Maqueda i Muñoz, David
 653.—Marimon i Carbonell, Joan
 654.—Martínez i Tudela, Francesc
 655.—Masdevall i Riberas, Joan de
 656.—Mulet i Gomila, Joan
 657.—Noguera i Molins, Josep
 658.—Oliver i Frontera, Antoni
 659.—Pi i Suñer, August
 660.—Picallo i Quintià, Lleonard
 661.—Pijoan i Sabater, Baltasar
 662.—Pizà i Cañellas, Lluís
 663.—Planas i Molins, Josep
 664.—Puigmartí i Prats, Antoni
 665.—Ramis i Capllonch, Antoni
 666.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 667.—Riera i Trullàs, Carles
 668.—Roig i Esteve, Josep
 669.—Roig i Soler, Antoni
 670.—Rosselló i Marcó, Marian
 671.—Sancho i Sagaz, Francesc
 672.—Serrat i Puigbó, Antoni
 673.—Soler i Bertot, Pere
 674.—Soler i Martín, Manuel
 675.—Torrelló i Casanovas, Jaume
 676.—Trias i Pujol, Antoni
 677.—Turró i Causa, Mateu
 678.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 679.—Vallory i Carreras, Juli
 680.—Vanrell i Camps, Bartomeu
 681.—Verd i Sastre, Josep
 682.—Verdaguer i Antich, Francesc
 683.—Vila i Sabater, Josep M.^a
 684.—Xercavins i Romeu, Francesc de P.
 685.—Aguiló i Piña, Francesc de S.
 686.—Alberti i Vanrell, Antoni
 687.—Argemí i Lacoma, Josep
 688.—Bruna i Dangelad, Lluís
 689.—Campins i Moll, Rafael
 690.—Fecé i Periquet, Josep M.^a
 691.—Peyrí i Rocamora, Antoni
 692.—Platero i Diosdado, Rafael
 693.—Reynés i Font, Gaspar
 694.—Roselló i Coll, Francesc
 695.—Sala i Oliveras, Lluís
 696.—Sala i Parés, Carles
 697.—Serra i Salsas, Francesc
 698.—Vila i Badia, Domènec
 699.—Gajo i Pagès, Josep
 700.—Llauradó i Clavé, Francesc
 701.—Artigalàs i Garriga, Fructuós
 702.—Barbosa i Gelabert, Josep
 703.—Capdevila i Torrell, Josep
 704.—Galofré i Auger, Artur
 705.—Recasens i Comes, Daniel
 706.—Roura i Aragonès, Josep
 707.—Sanz i Agramonte, Lluís
 708.—Tragant i Carles, Josep
 709.—Valdés i Guzmán, Francesc
 710.—Valenzuela i Ladària, Joan
 711.—Vanrell i Cruells, Joan
 712.—Xipell de Gallart, Angel

GRUP III DE VIDA

433.—Costa i Grande, Cristòfor
 434.—Darder i Canaves, Bartomeu
 435.—Fàbrega i Serra, Josep
 436.—Fontanet i Sagrera, Ramir
 437.—Formiguera i Manén, Lleó
 438.—Franco i López, Ildefons
 439.—Grau i Ortiz, Joaquim
 440.—Güell i Filella, Josep

441.—Kaupp i Trick, Hermann
 442.—Margens i Romagosa, Marian
 443.—Marimón i Carbonell, Joan
 444.—Martínez i Tudela, Francesc
 445.—Masdevall i Ribera, Joan
 446.—Monells i Gou, Joan
 447.—Noguera i Molins, Josep
 448.—Oliver i Frontera, Antoni
 449.—Pi i Suñer, August
 450.—Pijoan i Soteras, Baltasar
 451.—Planas i Creixell, Artur
 452.—Puig i Font, Josep O.
 453.—Ramis i Capllonch, Antoni
 454.—Ribas i Borràs, Bartomeu
 455.—Riera i Trullàs, Carles
 456.—Roig i Esteve, Josep
 457.—Roig i Soler, Antoni
 458.—Ros i Batlle, Antoni
 459.—Sabatè i Cantó, Angel
 460.—Sancho i Sagaz, Francesc
 461.—Solà i Esteve, Bonaventura
 462.—Soler i Bertot, Pere
 463.—Soler i Cañellas, Lluís
 464.—Soler i Martín, Manuel
 465.—Torrelló i Casanovas, Jaume
 466.—Trias i Pujol, Antoni
 467.—Vallespi i Gavalda, Jaume
 468.—Vanrell i Camps, Bartomeu
 469.—Verdaguer i Antich, Francesc
 470.—Vila i Alvarez, Jaume
 471.—Vila i Sabater, Josep M.^a
 472.—Xercavins i Romeu, Francesc de P.
 473.—Andreu i Cortés, Miquel
 474.—Alberti i Vanrell, Antoni
 475.—Argemí i Lacoma, Josep
 476.—Campins i Moll, Rafael
 477.—Fecé i Periquet, Josep M.^a
 478.—Gil i Vernet, Salvador
 479.—Mateu i Cebrià, Ramir
 480.—Sala i Parés, Carles
 481.—Platero i Diosdado, Rafael
 482.—Ros i Costa, Lluís
 483.—Roselló i Coll, Francesc
 484.—Roselló i Parleris, Germà
 485.—Serra i Salsas, Francesc
 486.—Gajo i Pagès, Josep
 487.—Sala i Parra, Josep
 488.—Llauradó i Clavé, Francesc
 489.—Artigalàs i Garriga, Fructuós
 490.—Capdevila i Torrell, Josep
 491.—Galofré i Auger, Artur
 492.—Pell i Cuffi, Frederic
 493.—Recasens i Comes, Daniel
 494.—Salse i Boldú, Ramon
 495.—Sanz i Agramonte, Lluís
 496.—Tragant i Carles, Josep
 497.—Valdés i Guzmán, Francesc
 498.—Valenzuela i Ladària, Joan
 499.—Vanrell i Cruells, Joan
 500.—Escofet i Mongay, Ferran
 501.—Isern i Hombravella, Jaume

GRUP IV DE VIDA

CONSTITUCIÓ

1.—Sicart i Soler, Higini
 2.—Taxonera i Santasusagna, Ramon
 3.—Abelló i Roset, Joaquim
 4.—Celis i Pujol, Lluís
 5.—Rosell i Jané, Ferran
 6.—Farrerons i Reñé, Xavier
 7.—Palau i Bardia, Josep
 8.—Domingo i Sanjuan, Pere

9.—Coll i Turbau, Francesc
 10.—Castells i Fàbrega, Hermíni
 11.—Vivancos i Ferrés, Santiago
 12.—Estilhas i Reixach, Joan
 13.—Ribas i Bassa, Ignasi
 14.—March i Torres, Lluís de
 15.—Santià i Bragulat, Joan Bta.
 16.—Sastre i Piqué, Josep M.
 17.—Vives i Casajuana, Salvador
 18.—Queraltó i Guardia, Francesc X.
 19.—Moll i Ginfrer, Josep
 20.—Bremón i Masgrau, Jacint
 21.—Martí i Baltà, Antoni
 22.—Estartús i Gascons, Rafael
 23.—Gallart i Monés, Francesc
 24.—Mayoral i Andrea, Genís
 25.—Bassedas i Montaner, Josep
 26.—Guardia i Abadal, Antoni
 27.—Llambès i Valls, Sadurní
 28.—Nogueras i Coronas, Antoni
 29.—Marimon i Casabosch, Lluís
 30.—Vila i Abadal, Lluís
 31.—Aquilué i Carasol, Juli
 32.—Forcada i Gelabert, Francesc
 33.—Armendaris i Torrent, Salvador
 34.—Muxi i Monroset, Agustí
 35.—Grífols i Roig, Josep
 36.—Riera i Soler, Miquel
 37.—Esquius i Anguera, Manuel
 38.—Laporta i Carpentier, Alfred
 39.—Sambola i Casanovas, Ramon
 40.—Solé i Gustems, Pere
 41.—Grau i Puig, Joan
 42.—Moraleda i Huarte, Alexandre
 43.—Murtró i Fusté, Josep
 44.—Vilardell i de Traver, Ramon
 45.—Verdaguer i Plana, Miquel
 46.—Bernat i Carreras, Manuel
 47.—Clotet i Massià, Bonaventura
 48.—Monné i Prats, Joaquim
 49.—Perpiñà i Mas, Ramon
 50.—Ribas i Soberano, Francesc
 51.—Anglada i Fuxà, Angel
 52.—Cairó i Cadira, Francesc X.
 53.—Cuffi i Serrat-Calvó, Josep
 54.—Balbàs i Montenegro, Josep
 55.—Durich i Espuñes, Joan
 56.—Martí i Rost, Miquel
 57.—Caballero i Fernández, Just
 58.—Seguí i Pou, Enric
 59.—Coma i Roca, Ramon
 60.—Mori i Ballester, Benet
 61.—Jinot i Ribas, Antoni
 62.—Piña i Mestre, Enric
 63.—Piquer i Bonnemain, Tomàs d'A.
 64.—Ventosa i Roig, Salvador
 65.—Mias i Codina, Enric
 66.—Serra i Casals, Francesc
 67.—Bataller i Soldevila, Tomàs
 68.—Bonada i Parés, Josep
 69.—Córdoba i Rodríguez, Joan
 70.—Ballescà i Gallissà, Joaquim
 71.—Duran i Mayol, Isidre
 72.—Vintró i Bellvé, Joaquim
 73.—Querol i Borrell, Isidre
 74.—Birba i Cordomi, Sebastià
 75.—Carulla i Riera, Vicents
 76.—Castells i Escuder, Antoni
 77.—Moragas i Ramírez, Emili
 78.—Pérez i Castillo, Sixte
 79.—Segalà i Marcet, Xavier
 80.—Batlle i Miquelerena, Rafael
 81.—Blanch i Clausell, Josep
 82.—Corratgé i Torrent, Jaume
 83.—Eixarch i Cots, Manuel
 84.—Martí i Crespi, Francesc

- 85.—Trenchis i Codonès, Josep
86.—Zavaia i Hernández, Josep M.^a
87.—Rubiés i Monjonell, Joan M.^a
88.—Pifarré i Llobet, Joan Bta.
89.—Torrent i Roig, Josep M.^a
90.—Arnaus i Peró, Josep M.^a
91.—Sojo i Pratdesaba, Francesc
92.—Sellés i Baró, Alfred
93.—Felip i Vilà, Francesc
94.—Pujol i Pellissa, Josep
95.—Suñé i Medà, Lluís
96.—Ventura i Riera, Joan
97.—Aulet i de Falga, Joan M.^a
98.—Parés i Parés, Martí
99.—Castellsaguer i Castellsaguer, Joaquim
100.—Girons i Martí, Santiago
101.—Cardelús i Costa, Esteve
102.—Margens i Romagosa, Marian
103.—Riera i Pons, Joaquim
104.—Compañ i Arnaú, Vicents
105.—Corachán i García, Manuel
106.—García i Triviño, Lluís
107.—Masferrer i Pladesala, Josep
108.—Melcior i Bañeres, Benjamí
109.—Vergés i Payró, Joan
110.—Viladevall Matheu, Lluís
111.—Bosch i Avilès, Lluís
112.—Campionch i Romgu, Josep M.^a
113.—Ribes i Solé, Emili
114.—Espadaler i Mas, Francesc
115.—Gómez i Marquez, Josep
116.—Pellicer i Sala, Josep
117.—Monroset i Portella, Josep
118.—Torra i Huberti, Alfons
119.—Pujol i Valls, Jaume
120.—Samsó i Cabrer, Josep
121.—Dexeus i Font, Santiago
122.—Rodon i Arenys, Josep M.^a
123.—Plà i Armengol, Ramon
124.—Ardevol i Miralles, Emili
125.—Civit i Bellfort, Joan
126.—Vila i Alvarez, Jaume
127.—Oliver i Durand, Joan
128.—Pujadas i Fabregat, Antoni
129.—Garriga i Callol, Francesc
130.—Draper i Alfarràs, Joan
131.—Pallàs i Cucó, Salustia
132.—Batalla i Migó, Joan
133.—Homedes i Ranquini, Sadurni
134.—March i Sala, Manuel
135.—Girona i Soler, Josep
136.—Saura i Castàn, Carles
137.—Coma i Moragas, Josep
138.—Mundi i Barceló, Santiago
139.—Rotllant i Pons, Josep
140.—Massana i Rovira, Francesc
141.—Fortuny i Gullí, Francesc de P.
142.—Rovira i Nebot, Josep
143.—Martí i Crespi, Damià
144.—Córdoba i Rodríguez, Josep
145.—Huguet i Puigderrajols, Pere
146.—Vila i Sabater, Josep M.^a
147.—Vivas i Madrenys, Joaquim
148.—Palau i Casellas, Josep
149.—Henríquez i Cabré, Andreu
150.—Ondiviela i Garriga, Elies
151.—Rodríguez i Arias, Belarmí
152.—Rusca i Vilardell, Joan
153.—Pareta i Calaf, Josep
154.—Blanch i Cuffi, Josep
155.—Masdevall i Riberas, Joan de
156.—Serra i Tous, Josep M.^a
157.—Soler i Fabregat, Francesc
158.—Blanxart i Pedrals, Emili
159.—Sureda i Blanes, Miquel
160.—Mir i Mir, Josep
161.—Sancho i Sagaz, Francesc
162.—Santó i Font, Jordi
163.—Vilardell i Permanyer, Josep M.^a
164.—Julia i Prats, Iu
165.—Cistaré i Vazquez, Lluís
166.—Peyri i Rocamora, Josep M.^a
167.—Masriera i Guardiola, Josep
168.—Nogueras i Coronas, Isaac
169.—Gállego i Gay, Emili
170.—Vilar i Talheda, Joan
171.—Sabata i Blanch, Pere
172.—Carulla i Ambrós, Octavi
173.—Cardona i Fornells, Lluís
174.—Oños i Grau-Bassas, Emili
175.—Palau i Simó, Miquel
176.—Casamada i Mauri, Ignasi
177.—Estadella i Arnó, Josep
178.—Aguadé i Miró, Jaume
179.—Argemí i Lacoma, Josep
180.—Bedós i García Ciano, Franc.
181.—Comes i Vilapriño, Josep
182.—Ferrer i Valls, Josep M.^a
183.—Gil i Vernet, Slavador
184.—Macià i Pons, Trinitat
185.—Maseras i Galtés, Miquel
186.—Mestre i Puig, Josep
187.—Montaña i Pradera, Eduard
188.—Noguer i Molins, Josep
189.—Puig i Sureda, Joan
190.—Ramentol i Rifa, Salvador
191.—Figuls i Sala, Joan
192.—Ros i Batlle, Antoni
193.—Samaranch i Fina, Lluís
194.—Segura i Pérez, Ernest
195.—Albadalejo i Guardiola, Carles
196.—Bach i Planell, Melcior
197.—Barnert i Rieger, Ricard
198.—Camps i Parcet, Joaquim
199.—Conill i Mataró, Esteve
200.—Guarch i de la Torre, Joan
201.—Grau i Blanch, Josep M.^a
202.—Mandri i Vila, Francesc
203.—Parellada i Gallart, Jaume
204.—Pujadas i Domingo, Josep M.^a
205.—Segarra i Benet, Josep A.
206.—Xercavins i Romeu, Francesc de P.
207.—Castellarnau i Giménez, Joaquim de
208.—Marimon i Carbonell, Joan
209.—Pujol i Menescal, Estanislau
210.—Vidiella i Crous, Josep R.
211.—Ros i Simó, Alfons

QUOTES corresponents al mes de març de 1928

Quotes del mes de la data			Promigs mensuals des de la fundació		
Grup I d'Inval.	Ptes.	3'50 al mes	Grup I d'Inval.	Ptes.	2'44 al mes
Grup II d' »	Ptes.	3'20 » »	Grup II d' »	Ptes.	2'26 » »
Grup III d' »	Ptes.	2'15 » »	Grup III d' »	Ptes.	1'89 » »
Grup IV d' »	Ptes.	1'45 » »	Grup IV d' »	Ptes.	1'37 » »
Grup V d' »	Ptes.	1'50 » »	Grup V d' »	Ptes.	1'35 » »
Grup I de vida	Ptes.	21'— » »	Grup I de vida	Ptes.	7'45 » »
Grup II » »	Ptes.	1'— » »	Grup II » »	Ptes.	3'79 » »
Grup III » »	Ptes.	1'— » »	Grup III » »	Ptes.	1'— » »
Grup IV » »	Ptes.	1'— » »	Grup IV » »	Ptes.	1'— » »
Grup V » »	Ptes.	» » »	Grup V » »	Ptes.	» » »

Cal sumar el promig de cada Grup al qual es pertanyi per a saber el total mensual que s'ha de pagar el present mes, o que se'ha pagat com a promig des de la fundació.

Moviment de caixa de la Mutual Mèdica durant el mes de desembre de 1928

ENTRADES

Ròssec	1.980'30
Per diversos rebuts	51.376'45
Per quotes de garantia	22.502'—
Retirat de la Caixa de P. i d'Estalvis	67.000'—
Retirat del Banc de Catalunya	5.001'20
Per interessos del Banc d'Espanya	5.813'25
Per interessos dels dipòsits beneficiaris	2.959'—
Quotes a c/ del Dr. Esquena, fallides en 1925	44'—

SORTIDES

Per subsidis I Grup Invalidesa	4.085'—
" " II " "	2.785'—
" " III " "	1.160'—
" " IV " "	200'—
" " V " "	200'—
Per pensions de Vida	3.000'—
Tornada al Dr. P. Fusté la garantia del I i II Vida	120'—
Tornada al Dr. P. Galceràn la garantia del II Vida	60'—
Tornada al Dr. R. Vega la garantia del II Invalidesa	12'—
Tornada al Dr. B. Garriga la garantia del II Invalidesa	12'—
Tornada al Dr. B. Porta la garantia del II Invalidesa	12'—
Tornada als hereus del Dr. J. Pedrals la garantia del I Invalidesa	12'—
Dipositat a la C. de P. i d'Estalvis	50.975'38
Dipositat a la Banca Soler i Torra, Gms.	13.617'10
Dipositat al Banc de Catalunya	5.111'07
Compra de 84.000 ptes. nominals en D. P. Ext. al 4 per 100	71.748'—
Despeses compra valors	101'70
Quota anyal a la Federació de Socorsos Mutus	24'—
Despeses resolució expedient exempció drets reals	13'75
Per timbres cobrament interessos i descompte liquidació cupons	10'20
A Soler i Torra, Germans, drets custòdia valors dipòsits beneficiaris	59'20
Al Sindicat pel servei administratiu	500'—

153.818'40

Ròssec 2.857'80

156.676'20

156.676'20

Socorsos devengats durant el mes de gener de 1928

	GRUPS					VIDA		
	INVALIDESA							
	I	II	III	IV	V	I	II	
Miquel Cabeza Samsó, de Barcelona	100							
Lluís Altés Sabater, de Mediona	150	150						
Francesc Llauredó Montaner, de Reus	150	150						
Enric Sánchez Comendador, de Barcelona	150							
Modest Capdevila Torrell, de Vilaplana	150	150	150					
Norbert Llinàs de la Tejera, de Sant Boi del Llobregat	150	150	150					
Feliu Sotorra Massó, de Sabadell	150							
Pere Montros Ibàñez, d'Ulldecona	150	150						
Adolf Batlles, de Barcelona	150							
Miquel Maseras Ribera, de Barcelona	150	150						
Tomàs Roig Boet, de Barcelona	150							
Josep Roig Gilabert, d'Almenar	100	100						
Josep Estrade Sales, de Vilanova Puig	150							
Anicet Suriol Fàbregas, de Barcelona	150	150						
Geroni Gelabert Rincón, de Olot	150	150	150					
Manuel Ribera Taribó, de Balaguer	100	100	100	100	100			
Laureà Figuerola Tarrats, de Reus	150							
Josep Sentís Aguiló, de Falset	150	150						
Lluís Pamies Bonet, de Valls	150							
Josep Hernández Escribà, de Riera-La Nou	150	150						
Rafel Gales Ràfols, de Gelida	150							
Eduard Ojeda Velázquez, de Torrebesses	100	100	100	100	100			
Josep Sabater Centelles, de Sant Sadurní	150	150	150					
Josep de Zea i Urbano, d'Albinyana	150	150						
Àngel Gich i Rojals, de Falset	150	150	150					
Joan Cantarell i Bordalba	150	150	150	150	150			
Miquel Pous i Bonet	120	120	120					
Joan Domènech i Martí	115	115						
Joaquim Braguer i Castellarnau	90	90	90					
Antoni Roger i Fornés	90							
Marius Oliveras i Devesa	425	425						
Joan R. Benaprés	75	75	75					
TOTAL PESSETES	4615	3225	1385	350	350			
Beneficiaris del Dr. Joan Aran i Torres							100	100
"	"	"	Carles Aguiló i de la Escosura				100	
"	"	"	Rafael Arenas i Machuca				100	100
"	"	"	Francesc de P. Bedós i Arnal				100	
"	"	"	Pere Borrell i Trapé				100	
"	"	"	Emili Briansó i Planas				100	
"	"	"	Samuel Cuchi i Vidiella				100	
"	"	"	Manuel Mir i Galavotti				100	
"	"	"	Eusebi Nunell i Font				100	100
"	"	"	Joan Pallarés i Masali				100	
"	"	"	August Pi i Gibernau				100	
"	"	"	Joan Bta. Pifarré i Minguell				100	
"	"	"	Joaquim Prats i Cornell				100	
"	"	"	Antoni Rabadà i Mayné				100	
"	"	"	Salvador Ràfols i Raventós				100	
"	"	"	Antoni Roldán i Pérez				100	
"	"	"	Salvador Sampera i Sampera				100	
"	"	"	Juli Santacana i Vilà				100	100
"	"	"	Cristòfor Santacana i Vallés				100	
"	"	"	Emili Segarra i Fàbregas				100	
"	"	"	Marian Serra i Font				100	100
"	"	"	Montserrat Vallet i Xiró				100	
"	"	"	Ramon de Viala i Rubio				100	100
"	"	"	Eladi Vila i Cuñer				100	
"	"	"	Geroni Vilar i Cabañes				100	
							2500	600

Caixa de Beneficència

Inaugurat el Servei d'Impresos que repetidament ha estat anunciat en les planes d'aquest BUTLLETÍ, els resultats obtinguts són altament falaguers i fan preveure que aquest servei, si els companys es recorden de la seva existència, allò que per altra part no els representa cap sacrifici ni despesa, ans el contrari, en molts casos una positiva economia, serà una bona ajuda per a la nostra Caixa de Beneficència, migrada de recursos en els moments actuals, però que sempre tindrà un desnivell entre els seus ingressos i les seves sortides, ja que malauradament són inesgotables les necessitats que cada dia es presenten a la Comissió d'aquest Servei que dona una alta qualitat a tota l'obra del Sindicat, per ésser la caritat la més lloable de les virtuts.

El Servei d'Impresos que heu d'usar sempre que tingueu necessitat de fer imprimir quelcom (revistes, fascicles, fullets, receptes, cartes, etc.) i l'existència del qual heu de recordar a tots aquells que amb més freqüència poden usar-lo, s'ha fet càrrec ja d'una pensió de 150 pessetes durant sis mesos que la Caixa de Beneficència passa a un company desvalgut.

Aquesta subvenció, per la qual el Servei d'Impresos compta ja amb els cabals necessaris per tot el temps de la seva atorgació i les altres subvencions de les quals sens dubte aviat també podrà fer-se càrrec, ajudant així a eixugar el dèficit existent a la Caixa de Beneficència, es deuen als qui durant aquests darrers temps han fet ús

d'aquest Servei, els noms dels quals ens plau copiar a continuació:

"Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya".

- Dr. Josep M.ª Masriera, de Barcelona.
- Dr. Joaquim Abelló, de Barcelona.
- Dr. Francesc Bordàs, de Barcelona.
- Dr. Julià Parellada, de Terrassa.
- Dr. Oscar Torres, de Barcelona.
- Dr. Josep Goicochea, de Barcelona.
- Dr. Andreu Henríquez, de Barcelona.
- Dr. A. Cid i Plà, de Godall.
- Sr. A. Barberà i Blas, de Barcelona.
- Dr. Damià Martí i Boix, de Selva del Camp.
- Dr. Joaquim Monné, de Selva del Camp.
- Dr. F. Hospital i Prats, de Barcelona.
- Dr. M. Torelló i Cendra, de Barcelona.
- Dr. J. Isern i Hombravella, de Hospitalet de Llobregat.
- Dr. Xavier Segalà, de Vilanova de Meyà.
- Dr. Tomàs Mallat, de Barcelona.
- Dr. Andreu Serralta, de Cubells.
- Dr. Josep Fontbona, de Barcelona.
- Dr. A. Andreu i Cabestany, de Vilaseca.
- Dr. J. Busquets i Norat, de Sant Hilari Sacalm.
- Mercuri Ibérico, S. A., de Barcelona.
- Dr. E. Segura i Pérez, de Barcelona.
- Dr. Modest Tost, de Barcelona.
- Dr. Manuel Nogués i Sàenz, de Barcelona.

Dr. S. Llambés i Valls, d'Igualada.

Dr. Josep Calicó, de Barcelona.

Amb els donatius que es publiquen al peu d'aquest article, amb l'aportació d'aquest nou Servei d'Impresos i amb les aportacions del Sindicat, resta encara un dèficit per a cobrir les subvencions que actualment s'abonen, havent-se de deixar d'atendre moltes peticions que la Comissió que en coneix els detalls en té un veritable sentiment, com el tindrien tots els companys si els coneguessin, de tenir-les d'abandonar.

Les subvencions que actualment s'abonen són les següents:

Un company que té 73 anys, viu amb la seva muller, també molt velleta, té una filla malalta que viu amb ells, i una altra filla alienada. Ell ha estat malalt durant uns dos anys. Han esgotat tots els recursos. Viuen en un ambient lamentable. Té concedida una pensió de 200 pessetes al mes, durant sis mesos.

Un company que fa més de 50 anys que és metge, és quasi orb i sord. Viu sol, sense cap recurs, havent desempenyat durant els darrers anys càrrecs d'ínfima categoria amb retribucions migrades en llocs docents, dels quals fou encara foragitat sense cap compensació. Té concedida una pensió de 150 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua d'un company mort l'any 1892. Ella té 67 anys, viu amb una filla casada que està faltada també del més indispensable per viure. Aquesta vídua, havia arribat a la seva avançada edat de tenir que fer feines per les cases, a més essent socorreguda en petites almoines per algun company i per la vídua d'un benemèrit company desaparegut. Té concedida una pensió de 30 pessetes al mes, durant sis mesos.

Un company que amb la pensió que li abona el Sindicat pot estar internat en un Institut

Neuro-Psiquiàtric. La subvenció és de 100 pessetes durant sis mesos.

Un company, jove, impossibilitat, amb dos fills menors, resident a Balears, absolutament mancat de tots els recursos. Té concedida una subvenció de 150 pessetes al mes, durant sis mesos.

Un company, de més de 70 anys d'edat, que al final de l'exercici de la seva professió ha vist minvar els seus ingressos fins a extinguir-se totalment i que viu de la commiseració dels veïns del poblet on exercia, rebent donatius dels mateixos que ell havia afavorit amb les seves almoines quan estava en ple exercici de la carrera. Té concedida una subvenció de 150 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua amb tres fills menors, mancada de tots els recursos, sostenint-se amb el seu propi treball. Té concedida una subvenció de 75 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua, amb tres filles, de 16 anys la més gran, sense recursos. Té concedida una subvenció de 50 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua, impossibilitada, amb una filla malalta i un fill que ha estat reclòs en algunes ocasions per una malaltia mental. Té concedida una subvenció de 50 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua, amb tres fills dels 7 als 14 anys, que viu únicament del producte del treball d'un germà. Té concedida una subvenció de 30 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua, amb un fill casat, una noia incapacitada i un fill que treballa de paleta. Té concedida una subvenció de 30 pessetes al mes, durant sis mesos.

Una vídua, sola, de 6 anys, recollida per uns familiars llunyans. Té concedida una subvenció de 50 pessetes al mes, durant sis mesos.

Un orfe de 14 anys, que per la Caixa de Beneficència, se'l tregué de la Casa de Caritat i se li paga la pensió en un Col·legi que costa 70 pessetes mensuals.

Un orfe, amb els darrers anys de batxillerat pel fet que pugui acabar-lo se li abona 30 pessetes al mes.

Una noia, sola, recollida en un Col·legi de monges. Té concedida una subvenció de 50 pessetes al mes, durant sis mesos.

Esquemàticament hem detallat aquests casos que són els que han cobrat el darrer mes, prescindint de tots aquells detalls que fan encara

més lamentable la seva desgràcia i que d'ésser coneguts, mourien, sens dubte, a tots els companys a fer el que bonament els fos possible en profit d'aquesta Caixa de Beneficència que és i ha estat el consol de molts companys nostres i de moltes vídues i orfes desapareguts, que tingueren la desgràcia de conèixer el nostre Sindicat de Metges i l'emparadora Mutual Mèdica, que amb l'esforç de tots nosaltres hem creat.

Donatius per a la Caixa de Beneficència del Sindicat de Metges de Catalunya durant el febrer de 1928

Laboratoris Ibero-americanos

Productes opoteràpics Sèrums, Vacunes.
Cataplasmes

Carn Vegetal (subscripció mensual)	75 ptes.
De la casa Wassermann, id. id.	60 »
Laboratoris Busto, id., id.	60 »
Productes VIAN, id. id. (Ferments làctics, Iodotona (iodo orgànic) Tubercularsyl)	50 »
Institut de Biologia i Serumteràpia IBYS, id., id.	50 »
Institut Bioquímic Hermes, id., id.	50 »
Societat Nestlé (donatiu mensual)	50 »
Dr. X. (donatiu)	50 »
A. Gamir, Sil-al, Bardanol, id., id.	30 »
Laboratoris Andrómaco - (GLEFINA- TONIC SALVE) (donatiu mensual).	50 »
Dr. Ornosa Soler, de Reus Novocarrel antisèptic electrolític i de Carrel; Nasaleína Duncans, pomades antisèptiques nasals; Lactagenina, reconstituent i galactogen complet (subscripció mensual).	25 »
Aigua mineral BETTER	25 »
Casa Santiveri.-Vitamin-Fruit (Llet de fruites)	10 »
Laboratoris R. T. B. - Plasmaserum, Arterol, Gastroclorina, Perleucuterol, Eupartol, Tannoviól i Linfodermol (donatiu mensual)	10 »

Noticiari

Nova Junta.—L'“Institut Mèdico-Farmacèutic”, en la seva darrera Junta General ha renovat els càrrecs de la seva Junta Directiva, que ha quedat constituïda de la següent forma:

President: Dr. Agustí Pedro i Pons.

Vice-president: Dr. Josep Trenchs i Codoñer.

Secretari general: Dr. Josep M.ª Ramon i Escardo.

Vice-secretari: Dr. Andreu Blay i Pigrau.

Tresorer: Dr. Jaume Torelló i Casanovas.

Bibliotecari: Dr. Hermenegild Turo i Arcas.

Vocal d'Actes: Dr. Francesc Vinyals i Aguilera.

Felicitem als companys elegits i els desitgem el més gran encert en la seva comesa per la prosperitat de la volguda entitat que representen.

* * *

Una rectificació important.—En el número d'aquest BUTLLETÍ corresponent al passat mes de febrer, es publicava la ressenya de l'Hospital municipal de Ripoll.

Per un oblit involuntari oblidàrem de fer constar el nom del company autor de l'article.

En el possible ens plau corregir aquesta lamentable omissió fent constar aquí, que aquella acurada monografia és deguda a la ploma del nostre distingit amic que tan s'ha significat sempre pel seu amor i col·laboració pel Sindicat, el company

ENRIC BONNIN i PIÑA

Perdoni l'amic Bonnin la nostra distracció i consti el nostre agraïment pel seu article.

* * *

El Premi Anuari Mèdic - 1928.—Reunit el Jurat encarregat d'adjudicar el premi de cinc mil pessetes creat per l'“Anuario Médico”, decidí, atenent-se a la base vuitena de la convocatòria d'aquest concurs, premiar el treball presentat sense títol i signat amb el lema “Zuversicht”.

Obert el plec corresponent resultà ésser l'autor el doctor En Joan Ferran-Pérez, d'Albacete.

El treball premiat avalorarà extraordinàriament la vinent edició de l'“Anuario Médico”. El seu text és interessantíssim, resumint amb cla-

redat i justesa les característiques sanitàries del país.

En dinou mapes apareixen determinats per províncies els promigs de mortalitat en el decenni 1917-26, classificant-se les següents malalties: Tifus abdominal, tifus exantemàtic, paludisme, verola, xarampió, escarlatina, catarro, diftèria, grip, còlera nostras, tuberculosi, càncer, meningitis, bronquitis, neumònia, entiritis, puerperis, debilitat congènita, senilitat.

En altres mapes apareixen classificades les capitals que tenen aigua, la quantitat i qualitat de la mateixa, les cloaques, comunes, l'arreglament d'escombraries, la neteja dels carrers, etcètera.

Estem segurs de què aquest treball ha de constituir una secció de màxim interès en l'edició de 1928 de l'“Anuario Médico”.

* * *

Moviment de socis.—Durant els passats mesos de desembre, gener i febrer, han ingressat al Sindicat de Metges de Catalunya els següents companys:

Antoni Sampietro i Modrego, d'Alguayre.

Domènec Vila i Badia, d'Albesa.

Enric Adserà i Sans, de Barcelona.

Pere Babot i Boixeda, de Barcelona.

Ricard Barnert i Rieger, de Barcelona.

Josep Botey i Candelich, de Barcelona.

Rafael Campins i Moll, de Barcelona.

Joaquim Camps i Parcet, de Barcelona.

Esteve Conill i Mataró, de Barcelona.

Josep M.ª Fera i Panasachs, de Barcelona.

Daniel Girona i Llagostera, de Barcelona.

Jaume Guasp i Rodríguez, de Barcelona.

Joan Marimon i Carbonell, de Barcelona.

Carles Riera i Trullàs, de Barcelona.

Ramon Roig i Cluet, de Barcelona.

Xavier Roura i Oxandeberro, de Barcelona.

Lluís Sanjuan i Perpiñà, de La Pobla de Lillet.

Antoni Trias i Pujol, de Barcelona.

Rafael Trueta i Secchi, de Barcelona.

Miquel Vila i Pelegrí, de Barcelona.

Blai Bach i Tudela, de Vilanova de Bellpuig.

Marian Costa i Ramon, d'Eivissa.

Josep Costa i Reig, d'Eivissa.

Joan Gich i Romañach, d'Agullana.

Joan Casadevall i Rosés, de Girona.

Gabriel Ferret i Obrador, de Girona.

Josep Borrell i Pons, de Sant Feliu de Codines.

Antoni Riera i Bauzà, d'Inca.

Joan Janer i Roselló, de Masquefa.

Josep Andreu i Orfila, de Mahó.

Antoni Blanc i Escrivà, de Mahó.

Pere Cardona i Pons, d'Alayor.

Josep Peré i Raluy, de Mahó.

Carles de Torres i Alonso, d'Alayor.

Antoni Ferrer i Aulet, de Manacor.

Joan Moll i Carrió, de Capdepera.

Bartomeu Ribas i Borràs, de Porreras.

Jaume Solivellas i Llampayas, d'Artà.

Samuel Manzano, de Vimbodí.

Joan Barba i Duran, de Lluchmajor.

Miquel Bauzà i Marcé, de Palma de Mallorca.

Gabriel Calafell i Nadal, d'Esporlas.

Gabriel Caldés i Mojer, de Lluchmajor.

Joan Canet i Fontcuberta, de Palma de Mallorca.

Jaume Carbonell i Oliver, de Palma de Mallorca.

Jaume Comas i Cladera, de Palma de Mallorca.

Mateu Contesti i Gamundi, de Lluchmajor.

Bartomeu Darder i Canaves, de Palma de Mallorca.

Antoni Estarellas Pascual, de Buñol.

Sebastià Font i Feliu, de Palma de Mallorca.

Baltasar Moner i Juan, d'Andraitx.

Bartomeu Monserrat i Quetglas, de Palma de Mallorca.

Joan Mulet i Gomila, de Capdellà.

Joan Muntaner i Palmer, de Palma de Mallorca.

Antoni Oliver i Frontera, de Palma de Mallorca.

Lluís Pizà i Cañellas, de Palma de Mallorca.

Antoni Ramis i Campionch, de Palma de Mallorca.

Antoni Raynés i Font, de Palma de Mallorca.

Melcior Riera i Domingo, de Palma de Mallorca.

Marian Roselló Marcó, de Lluchmajor.

Adolf Sagristà i Llompart, de Lluchmajor.

Francesc Sancho i Sagaz, de Palma de Mallorca.

Joan Trian i Barceló, de Palma de Mallorca.

Bartomeu Vanrell i Camps, de Palma de Mallorca.

Josep Verd i Sastre, de Santa Maria.

Lluís Bac i Reixach, de Sabadell.

Carles Regàs i Masferrer, de Caldes de Malavella.

Francesc Serra i Salses, de Barcelona.

Agustí Pedro i Pons, de Barcelona.

Alfred Rocha i Carlotta, de Barcelona.

Francesc Banyeres i Frinyo, d'Alguayre.

Lluís Bruna i Danglad, de Barcelona.

Jaume Prió i Comes, de Barcelona.

Rafael Platero i Diosdado, de Barcelona.

Josep M.ª Rovira i Vendrell, de Barcelona.

Francesc Roselló i Coll, d'Alaró.

Miquel Calafell i Nadal, de Palma de Mallorca.

Antoni Alberti i Vanrell, de Palma de Mallorca.

Francesc de S. Aguiló, de Palma de Mallorca.

Andreu Serralta i Suñé, de Cubells.

Artur Galofré i Auger, de Barcelona.

Josep Pérez i Amat, de Barcelona.

Antoni Alemany i Vall, de Cassà de la Selva.

Josep Barbosa i Gelabert, d'Andraitx.

Joan Valenzuela i Ladària, de Palma de Mallorca.

Francesc Valdés i Guzman, de Palma de Mallorca.

Enric Rosés i Bruzos, de Mollet del Vallès.

Jaume Arnau i Vadell, de Felanitx.

Cristòfor Bennassar i Artigues, de Felanitx.

Sebastià Soler i Matas, de Sant Joan.

Jaume Gajo i Pagès, d'Hospitalet del Llobregat.

Jaume Oliver i Noguera, de Petra.

Sebastià Sancho i Servera, de Vilafranca de Bonany.

Francesc Lucaya i García, de Barcelona.

Joaquim Bonnin i Fuster, de Sant Francesc Xavier.

Joan Casadesús i Giralt, de Vich.

Ignasi Bofill i Combelles, de Barcelona.

Durant el mateix termini de temps s'han cursat les següents baixes:

Josep Mayor i Franquet: Defunció, de Prat de Compte.

Ricard Botey i Ducoing: Defunció, de Barcelona.

Manuel Callís i Pratdesaba: Per deixar d'exercir, de Barcelona.

Ferran de Gispert de González: Defunció, de Barcelona.

Enric Tejero i Higuera: Defunció, de Barcelona.

Ramon Trias i Caminals: Defunció, de Sant Vicents de Castellet.

Josep M.ª Terricabras: Defunció, de Vich.

Agustí Baranera i Puig: Per deixar d'exercir, de Barcelona.

Josep Viedma i Vidal: Per deixar d'exercir, de Barcelona.

Joan Amoedo i López: Per deixar d'exercir, de Premià de Mar.

Joaquim Argente i Llanas: Defunció, de Vilanova de Bellpuig.

Francesc Daltabuit: Per deixar d'exercir, de Barcelona.

Francesc Cañellas i Elias: Per deixar d'exercir, de Barcelona.